
גיליון מס. 104 • ו' בטבת תשמ"ח • 24.12.87
שבועספורט
מעריב
מאמנים באחת – משתכרים משתיים
בית־הדין העליון: לא בית־דין שדה
גולף ישראלי במצרים
הפוליטיקה מאחורי ובתוך בית"ר י"ם
בוזי ינאי: כבשים וכדורסל
פוסטר: 4 כהני בית"ר ת"א
הי'א כאן ואתה אוהב אותה.
אז למה אתה מחכה?
BROADWAY 80
אזהרה-משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

סביב הכדור

מאיר ריפמן

הכבוד האבוד של הסרט

במכבי נתניה אובדן סרט הקפטן, פגע בכלם הוותיק חיים בר. בהפועל ת"א, סרט הקפטן כנראה איננו כבוד גדול, לפחות לדידו של הוותיק יעקב אקהויז. לפיכך ויתר עליו יאנקל'ה והחזירו, בשקט-בשקט, למי שממנו קיבל אותו – משה סיני.

"אני לא מעוניין בסרט הקפטן וזה לא מעניין אותי. אין לי את מי לייצג. אני לא הקפטן של עץ או סאלי. אם לא יודעים לתת לי כבוד, אז אני מוותר על הכבוד המפוקפק של הקפטן", אמר יאנקל'ה לחבריו, שהסבירו את צעדו.

כבוד אולי לא נותנים לאקהויז, אבל שכר הולם – כן. בפגרת הקיץ, סוכם עמו עקרונית על הסכום הכספי שיקבל. רק באוקטובר – דווקא כשהמאמן יצחק שניאור עשה אותו לשחקן ספסל – נחתם ההסכם הסופי ומתברר שלמרבה הפלא שכרו הועלה (בכל הקשור למענקי נקודות) בשיעור של כ־30 אחוז.

בהסכם הכולל באים הדברים לידי ביטוי כך: בצבירת 50 נקודות של הקבוצה, שכרו הנוכחי יגיע עד 45 אלף דולר – לעומת 40 אלף דולר בהסכם הראשוני.

השכר יהיה משמעותי יותר, אם וכאשר הפועל ת"א תצבור, לדוגמא, 70 נקודות בטבלה (עוד 45 מהיום). אז עשוי שכרו להגיע עד 60 אלף דולר – לעומת 45 אלף דולר, בהסכם ספטמבר. במצב כזה תהיה הקבוצה בעמדת זכיה באליפות – ואז יקבל יאנקל'ה גם מענק אליפות, שגובהו לא נקבע, אבל יהיה שווה לזה שיקבלו יתר השחקנים הבכירים בקבוצה. בתרגום לכסף: כנראה עוד 10 אלפים דולר (!)

"יאנקה" אקהויז. סרט – לא; חוזה שמן – כן

ההישגים יורדים – התנאים עולים

הנבחרת הלאומית בכדורגל אינה מצליחה – אנינ־טעם אומרים "ההצלחות שלה בירידה" – אבל תנאי עבודתו של המאמן הלאומי, היוגוסלאווי מילינקו מיחיץ', הולכים ומשתפרים, ביחס הפוך להצלחות. אם עד לעונה הנוכחית נסע מיחיץ' ברכב שכור מדגם "סובארו", הרי שבעונה הנוכחית הוא כבר נוסע ברכב שכור מדגם "וולוו".

מה קרה? – אחרי שנה שלמה שבה "סבל", כנראה, מה"סובארו", הודיע מיחיץ', שהרכב הזה לא מתאים לו, וביקש "וולוו". בהתאחדות מעונינים לתת למאמן את כל התנאים שהוא מבקש, כדי להבטיח את הצלחת הנבחרת – ולכן נענו לבקשתו ושכרו לו "וולוו".

אבל מיחיץ' הוא לא בן יחיד בהתאחדות, ולא רק הוא נוסע ב"וולוו" שכור. כמוהו גם מאמן נבחרת הנוער, שלמה שרף. עד שקיבל לידיו את התפקיד, בקייץ האחרון, הורגל שרף לנסוע ב"וולוו" שהעמידה לרשותו מכבי חיפה. הרגלים כנראה קשה לשנות – אז גם שרף קיבל "וולוו".

גורם בכיר בהתאחדות אמר: "למזלו לא היה 'סובארו' בחברת ההשכרה, אז הוא קיבל וולוו...".

שרף הוא מאמן נבחרת הנוער הראשון שמקבל רכב שכור מההתאחדות, שכן לפי נוסחה חדשה, תנאיו מקביל לזה של המאמן הלאומי.

תענוגות מיחיץ' ושרף עולים לקופת ההתאחדות, כ־25 אלף דולר בעונה. אבל הדבר אינו מתבטא בהוצאה ישירה מהקופה. התמורה היא בפירסום לחברת ההשכרה שלט ענק הוצב באיצטדיון ר"ג ושמה מתנוסס על הכרטיסים למשחקים הבינלאומיים של נבחרת ישראל, בארץ.

מאמן מיחיץ'. התחליף רכב

מאמנים באחת – משתכרים משתיים

קבוצות מכבי יבנה והכח מכבי ר"ג (ארצית), נוהגות לחזור על פתחי מרכז מכבי בטענה שאין להן כסף. על־פי התנהגותן בשטח, נראה שפני הדברים שונים.

דוגמאות? – בבקשתן שתיהן הספיקו לפטר את מאמניהן ועל־פי הסכמי הפיטורין, ישלמו הקבוצות למפוטרים את שכרם עד סוף העונה – גם אם המפוטרים יועסקו בקבוצה אחרת. כך משלמות עתה יבנה והכח, שכר כפול: למאמן המפוטר ולמאמן החדש שמצאו.

[illegible] לפני שפיטרה את אהרון קסטולניק [illegible] יבנה את החוזה. נקבע שיקבל 3000 ש"ח [illegible] – לעומת החוזה הראשון, לפיו קיבל [illegible] דולר – בחודש; 250 דולר – בעד נצחון [illegible] דולר – לתיקו; 4000 – דולר מענק עליה [illegible]. אך בחוזה המשופר נאמר [illegible] המאמן יפוטר, יבוטל החוזה החדש, ורק [illegible] יהיה קביל.

[illegible] מטעם איגוד המאמנים קבע, ש[illegible] כל שכרו עד סוף העונה, על־פי החוזה [illegible] אפשר כאן, זה פלא: "קפוי" ([illegible]) [illegible] יבנה, כל נצחון או תיקו שלה.



מאמן גדי צלניקר. חוזה משופר לפני הפיטורים

מכמך על־פיו הובטח לצלניקר שיקבל את שכרו של סוף העונה, גם אם יאמן קבוצה אחרת.

צלניקר מצא את מכבי רמת־עמידר, שמשלמת לו שכר חודשי של 800 דולר.

כך הוא עובר בקבוצה אחת ומקבל שכר משתיים.

שבועספורט

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

מודעות: גילה שניידר טל': 439442(03)

בשער

בוזי ינאי וטלה, במשק שלו בנהלל. כאן הוא מתחיל את היום (צילום: אורית זילברמן)

מה בגליון



לא בית־דין שדה





עו"ד עובדיה רזיאל, חבר נשיאות בית הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל, חורג ממנהגו שלא להתראיין – והשיב לשאלות "שבועספורט" ■ איך נולדה המערכת השיפוטית הנוכחית של ההתאחדות? ■ "המציאות מכתיבה נוקשות מסויימת", הוא מדגיש ■ "טעות שופט־משחק אינה סיבה לפסילת דו"ח" ■ "אנו יוצאים מתוך הנחה כי לשופט הכדורגל אין סיבה לפגוע בקבוצה או בשחקן מסויים" ■ היצירות הישראליות – "מבחן האירוע" ו"אוהד לשעה" וכן עונש הרדיוס, שנולד כאן לפני שהגיע לאירופה ■ מה ייחודה של המערכת השיפוטית העליונה של הכדורגל הישראלי

משה גורלי

לפני כ־25 שנה, חל מהפך במוסדות השיפוטיים של ההתאחדות לכדורגל. עד אז, כמקובל בכל תחומי החיים, שלטה גם כאן הפוליטיקה. שיטת הפיפטי־פיפטי, לפיה הסימטרייה של המרכזים – הפועל־מכבי, אשר השתקפה גם בהחלטות השיפוטיות של ועדות המשמעת – פינתה את מקומה למקצוענות בלתי מזוהה ונטולת פניות ושיקולים זרים.

יוזם המהפך היה נשיא בית המשפט המחוזי בתל־אביב דאז, ד"ר יוסף לם, שכיהן גם כנשיא ההתאחדות לכדורגל. הסנוניות הראשונות אשר שיבץ בתפקידי שיפוט היו עורכי־הדין מיכה ויתקון וחיים אלחריף בוערת המשמעת, ועורכי הדין עובדיה רזיאל ודב לוין, כיום שופט בית המשפט העליון ועדיין חובב ספורט מושבע, לבית־הדין העליון של ההתאחדות. לימים הצטרפו אליהם שאול אלוני, כיום שופט מחוזי ויעקב מלץ, מבקר המדינה אשר פרש מכדורגל עם מינויו לתפקידו הנוכחי. כהחלט קארר מכובר, שהחלטותיו עומדות בכל מבחן של יושר ורמה שיפוטיים.

בבית־הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל יש כיום 11 דיינים. בנשיאות בית־הדין מכהנים דב לוין, שאול אלוני (אשר החליף את מלץ) ועובדיה רזיאל. רזיאל חרג ממנהגו שלא להתראיין – והשיב השבוע בשיחה מיוחדת ל"שבועספורט".

נשיא בית המשפט לשעבר, ד"ר יוסף לם. מחולל המהפיכה הגדולה

שופט מחוזי שאול אלוני. מחליפו של מבקר המדינה בבית הדין העליון בכדורגל

רזיאל: התוצאה הסופית של פסק הבוררות זו

המהירות – חיונית

– עו"ד רזיאל, עיקר הטענות מופנות כלפי בתי הדין המשמעתיים. אתה שלם עם תיפקודם?

– מערכת זו עושה את המיטב, בנסיבות שבהן היא פועלת. את החלטותיה היא נותנת במקום, עם תום הדיון, וזאת כדי להבהיר את העניינים לפני השבת הקרובה, כדי שהשחקנים והאגודות יוכלו להתכונן בהתאם להחלטה. המהירות היא חיונית כאן. זה לא בית־דין שדה, אלא המציאות מכתיבה נוקשות מסויימת.

– האם דו"ח השופט תמיד גובר על גירסאותיהם של שחקני הכדורגל, המאמנים, העסקנים?

– דו"ח השופט הוא "קדוש". כמו שבבתי הדין לתעבורה מקבלים בדרך־כלל את גירסתו של השוטר, כך גם אצלנו. ההנחה בשני המקרים היא, שאין לאיש החוק שום אינטרס לפגוע.

– אבל הוא יכול לטעות.

– טעות אינה סיבה לפסילת דו"ח שופט. המקרה של שער היד של דרור בר־נור, הדגיש גישה זו. הטלוויזיה הראתה בבירור שהשער הובקע ביד, והשופט נפתלי איתן הודה במפורש שטעה. מכבי נתניה עירערה על תוצאת המשחק ודחינו את ערעורה. אם היינו מקבלים את הערעור, היינו פותחים פתח לאין ספור התדיינויות משפטיות. לכל דיון היו מביאים טלוויזיה, תצלומים, עדים, תצהירים במטרה לבטל את החלטת השופט. משחק כדורגל צריך להסתיים בתום 90 דקות ועל המגרש. סחבת ממושכת תמנע קיום שוטף של משחקי הליגה.

השופט טעה

– אפילו טעויות חריגות לא מבטלות את דו"ח השופט?

– רק אם מתבררת שחיתות. אתן לך שתי דוגמאות. היה פעם שופט שהיה גם רכז שופטים. הוא שיבץ את עצמו לשפוט בשני משחקים, אחד ברומו של האזור והשני בצפונו ושהיתה ביניהם חפיפת זמנים. את המשחק הראשון הוא הפסיק בתואנה כלשהיא ורץ לשפוט בשני. גם אותו הוא הפסיק, כי הוא מיהר לראות איזה משחק דרבי, שהיה באותו היום. בשני המקרים קבענו משחקים חוזרים. במקרה אחר, דנו במשחק נוער שלתוצאתו היתה השפעה מכרעת במאבק על העלייה לליגה גבוהה יותר. בדו"ח השופט נרשמה תוצאת תיקו. הגיעה אלינו אחת הקבוצות ונשבעה כי ניצחה במשחק 1–2. הזמנו את השופט להעיד והוא לא הגיע. שלחנו את המערערים למכונת אמת ותלונתם נמצאה נכונה. אין ספק שהיה כאן מקרה של חוסר תום־לב של השופט, או טעות שלא היה לו נוח להודות בה. מאז אותו מקרה, אגב, נדרשים השופטים לרשום בדו"ח את הדקות שבהן הובקעו השערים.

– האם זה הוגן להטיל על קבוצה אחריות שילוחית למעשה של אוהד שלא נתפס ולא זוהה כאוהד אותה הקבוצה?

– בענין זה קבענו את "מבחן האירוע". אם אבן נזרקת על־ידי אוהד בלתי מזוהה, הרי שזהו "אוהד לשעה", כלומר חזקה עליו שהוא אוהד את הקבוצה שלפי מהלך האירועים – מבחן האירוע – היה זה אך הגיוני שאוהדיה יזעמו, ולכן אותה קבוצה הוענשה באחריות שילוחית. ואמנם, היו צעקות חמס ונשמעו טענות על אפשרות של פרובוקציה מצד אוהדים אחרים, המבקשים דווקא להתנכל לקבוצה. אולם, עד היום, עם כל ההיסוסים, לא מצאנו אף מקרה של פרובוקציה. "מבחן האירוע" ו"האוהד לשעה" הם מבחני עזר שאנו יצרנו. יש החלטות שלנו שאומצו גם בחו"ל. למשל, עונש הרדיוס של משחק ללא קהל. עם זה החלו באירופה רק אחרינו.

הערעורים נדחו

– מה עוד מייחד את המערכת?

– בכל הליך משפטי, פלילי או אזרחי, ההחלטה נוגעת בדרך־כלל רק לצדדים עצמם. אצלנו, ההחלטות נוגעות למיגזרים וקהילות שלמות. כשאנו פוסקים נגד קבוצות כבני־יהודה, ראש־העין, גבעת־אולגה, שעריים וכו', יישובים שלמים עשויים לצאת לרחוב ולהפגין. כך גם במגזר הערבי. החלטה על הפסקת פעילותה של קבוצה יכולה ליצור מתח ציבורי רב.

– האם ניתן לערער על החלטות בית־הדין העליון?

– היו פניות לבית־המשפט העליון של המדינה. עד היום, נדחו כל הערעורים על ההחלטות שלנו. ■

שופט בית המשפט העליון, דב לוין (ממשפט המיאיוק). חובב ספורט מושבע (כאן, משמאל בתא הכבוד באיצטדיון ר"ג)

עו"ד רזיאל: יש החלטות שנוגעות למיגזרים שלמים, מסוגלות להוציא אנשים להפגנות

דרור בר־נור (בתצלום אכיון מאחד ממשחקיו לפני 15 שנה...). הטלוויזיה הראתה "יד" ברורה, אבל הערעור נדחה כדי לא לפתוח פתח להתדיינויות אין־ספור





גולף ישראלי

הסטוריה בקהיר: קבוצה רשמית ישראלית תיחרה שם לפני כמה ימים בתחרות גולף בין־לאומית ■ הדירוג הסופי של ישראל (קבוצתי וביחידים) – 8 ■ "המארחים המצרים היו חביבים מאד, הרגשנו שם רצויים", סיפר ראש המשלחת ■ הזמנה נגדית למצרים – לבוא בפברואר לתחרות בינ"ל בקיסריה

▲ אורי אילון חובט בצל הפירמידות

המשלחת הישראלית עם שני המקצוענים של▲ הקבוצה המצרית (שני ורביעי משמאל).

בצל הפירמידות

מרדכי רוזנבלום

יעקב ("קקו") אבנעים היה בדילמה. בלובי המפואר של מלון "מינה־האוס" של קהיר – באותו מלון בו ניהלו ישראל ומצרים את שיחות השלום – קיבל אבניעם מידי סמנכ"ל המלון, המחאה על סך 95 לירות שטרלינג, כפרס למקצוען בתחרות הגולף הבין־לאומית שנערכה שם. "אילו לא הייתי 'תפרן' כזה, הייתי תולה את הצ'ק הראשון שלי כמקצוען, על הקיר, למזכרת..."

טקס הענקת הפרס הזה נערך בסיום תחרות בין־לאומית בגולף, שנערכה לפני כמה ימים בקהיר בהשתתפות 11 קבוצות מ־7 מדינות: אנגליה, גרמניה, אוסטריה, אירלנד, שוודיה, ישראל ומצרים. לכאורה, עוד תחרות גולף שנערכת בחסות ה־P.G.A (ההתאחדות הבין־לאומית לגולף), הנערכת בדרך קבע בחורף, רק באיזורים שטופי שמש – כל זאת כדי שמקצועני הספורט ה"יחסני" הזה, הבאים מארצות הקור, ימצאו להם מקום לתחר.

אבל בכל זאת היה משהו מיוחד בתחרות בקהיר. זו הפעם הראשונה שישראל ומצריים קיימו התמודדות קבוצתית ועוד בצל הפירמידות. היו אומנם,עד כה, כמה מפגשים בין ספורטאים, אך רק בענפים אישיים – טניס ומשקלות – אבל זו היתה התחרות הרשמית הקבוצתית הראשונה בין שתי המדינות. אירוע ממש הסטורי.

"לפני כמה חודשים קיבלנו 'אור ירוק' לקיים בפברואר בשנה הבאה, במועדון הגולף בקיסריה, תחרות רשמית במסגרת סידרת אירועי החורף. זאת, אחרי שמפקח מיוחד מטעם ההתאחדות הבינלאומית, בדק את משטחי התחרות שלנו וגם עקב אחר האוירה השוררת במועדון. שמחנו מאד. אבל לפני חודש וחצי קיבלנו לפתע הזמנה מהתאחדות הגולף המצרית, המבקשת לשגר לקהיר קבוצה ישראלית של גולפאים לתחרות דומה. כמובן שענינו בחיוב ובשמחה", מספר אורי אילון, יו"ר איגוד הגולף בישראל, שהיה גם ראש המשלחת לקהיר.

הקבוצה הישראלית כללה את המקצוען, יעקב אבנעים ועוד שלושה חובבים: סולומון אלקובי, מוניקה וינגר (שהיא גם קפטן המועדון בקיסריה), אלברט־אליאס ואורי אילון, יו"ר המשלחת. "כל אחד מהחובבים שילם 600 שטרלינג, לערך, שכיסו לא רק את שיגור המקצוען לתחרות (בהתאם לתקנון), אלא גם כללו את הוצאות הטיול על הנילוס ושהייה של 10 ימים בקהיר", ציין אילון.

בתחרות עצמה סיימה ישראל במקום ה־8. גם המקצוען של הקבוצה הישראלית, סיים במקום זה, בתחרות האישית.

"התרגשתי מאד. זו היתה ההופעה הראשונה שלי כמקצוען בתחרות בינלאומית", סיפר "קקו". בן 13 שימש נער נושא כלים (קריי־בוי) במועדון בקיסריה – והיום הוא מלמד שם גולף.

גרמניה סיימה במקום הראשון וקבוצה אנגלית, במקום השני. המצרים דורגו במקומות 5 ו־7.

סולומון אלקובי, חובב גולף מושבע, גם הוא מאור עקיבא, עבר את אותו מסלול כמו אבנעים – מנושא כלים לשחקן גולף: "המרצים אירחו אותנו למופת. קבלת הפנים היתה נפלאה. במיוחד שני המקצוענים של מצרים, מוסה מחמור, מאלכסנדריה – המכונה "דוטש" – ומנעם מוחמר, מקהיר. שוחחנו על החיים, המשפחות והמשכורות. הרגשנו מאד רצויים שם", סיפר.

בפברואר הקרוב תהיה איפוא התחרות במועדון הגולף של קיסריה. אילון שיגר הזמנה רשמית למצרים.

"אני מקווה שאכן תגיע לכאן, לפחות קבוצה אחת", הוא אומר. ■

אבי חדד משמשון אומר זאת ותתפלאו, לא בטון משתחץ ■ "אני מסוגל להתמודד עם כל שוער בארץ", הוא מוסיף ■ רק לפני שנתיים "ספדו" אותו, "ומאז הרבה אנשים כבר התנצלו" ■ "גם פקיד בנק חולם להיות מנהל"

אבי חדד בפעולה. יענק'לה גרונדמן נתן לו קרדיט (צילם: עדי אבישי)

"כן, מגיע לי להיות מס. 1"

אלי קמיר

– אבי, אתה רוצה להגיד משהו?

– אני לא חושב שיש לי מה להגיד.

– למחייך, למשל.

– אני בטוח שהוא ישפוט בעצמו. היכולת שלי מדברת בעד עצמה, לא חשב שצריך להגיד לו משהו בעניין הזה.

– אבל מה אתה חושב?

– שאני מתאים.

– להיות שוער ראשון בנבחרת?

– כן, אני בהחלט מתאים.

– פביאן שוער מצויין.

– נכון, אבל הוא ואני בהחלט נתמודד כשווים על ההרכב בנבחרת.

– אני מבין שאת בוני אתה בכלל מוציא מהחשבון.

– זה לא אני מוציא. מיחייץ' הוציא אותו.

– אתה לא חושש שהוא יחזור?

– זה לא תלוי בי בכלל.

– ומה עם שוערים אחרים?

– אני מסוגל להתמודד היום עם כל שוער בארץ.

– מה בקשר לאלה שהספידו אותך. להם אתה רוצה להגיד משהו?

– זו לא חוכמה עכשיו. האמת, אין לי כוונות להיות כוכב התקשורת על חשבונם.

– בחייך, קברו אותך לגמרי.

– נכון. הרבה אנשים דאגו לבוא ולהתנצל על כך. אפילו עיתונאים.

– מה עבר לך בראש בתקופה ההיא?

– אידהא. הרבה מחשבות. הרבה מאור. חשבתי אפילו לעזוב את שמשון ולנסות לפתוח דף חדש במקום אחר.

– שנאת את האנשים סביבך?

– ברור שלא חיבבתי אותם. האמת שגם אני הייתי אשם לא מעט. לקחתי יותר מדי ללב. משבת לשבת איכרתי את הבטחון עד שהגעתי למצב של חוסר אונים. המעניין הוא, שדווקא במשחקים כשחזרתי להיות טוב, הביאו את פרדי לסגר שיעמוד לפני.

– אבל נשארת בסוף.

– כן. ואני לא מצטער על כך.

– בטח לא חלמת לתגיע לאן שהגעת היום?

– תראה, גם פקיד בנק חולם פעם להיות מנהל.

– אולי תסביר לי איך יוצאים ממשבר כזה?

– הרבה כוח רצון, עזרה מחברים קרובים וכל גורם חיצוני.

– מה בקשר למחשבות פרישה.

– לא. ידעתי שאני מספיק מוכר. היה ברור שבארצית תמיד אוכל לשחק ולעלות חזרה.

– אני מבין שמי שהאמין בך בסופו של דבר זה יענקל'ה גרונדמן?

– כשיענקל'ה הגיע הוא ביקש לראות אותי. יצאנו למחנה אימון ואז למעשה חל המפנה בקריירה שלי. הצגתי יכולת שגם אני לא האמנתי שאני מסוגל להגיע אליה. במשך הזמן הבנתי שמאמן כמו גרונדמן מתאים בדיוק למצב שהייתי בו.

– מה המצב בשמשון?

– שגעון.

– שמעתי שאתם בלוף.

– אני לא חושב ש־11 משחקים בלי הפסד יש פה איזה בלוף. איפה שאנחנו היום, זה עוד לא משקף את היכולת האמיתית שלנו. לדעתי, אנחנו צריכים להיות הרבה יותר למעלה. הבעיה היא שאנחנו יודעים לשחק רק נגד קבוצות גדולות. קבוצות בסדר גודל של לוד, לעומת זאת, לוקחות מאיתנו נקודות.

– מכל אסן, משחקים גדולים עוד לא ראיתי אצלכם.

– עוד תראה. אנחנו בתנופה קדימה. כעת, יש לנו אפילו מזל, מה שקודם לא היה.

– קיבלתם אגודה משעממת.

– אל תסתכל בקנקן. בשמשון יש אווירה של מועדון גדול. כולם חברים, כולם עוזרים מכל הלב. יש חיים אחרי הכדורגל באגודה הזאת.

– והיא לא קטנה עליך?

– בינתיים, לא.

– אתה לא חושב שממכבי ת"א היית מגיע יותר מהר לנבחרת?

– ממכבי ת"א לא הייתי מגיע בכלל. זו דווקא נקודה לזכותי, שהצלחתי להגיע למדים הלאומיים ממועדון, שהזרקורים לא מופנים אליו רוב הזמן.

– מה בקשר לאיזה תואר?

– אנחנו משחקים משבת לשבת. בפליי־אוף יהיה קל יותר לדבר.

– לא נראה שאתם בנויים לזה.

– שטויות. יענקל'ה כל הזמן מכניס לנו בראש שאמצע הטבלה זה לא שווה שום דבר. צריך לשאוף למעלה.

– מה עוד בא לך?

– יש לי חלום. אני... אני לא יודע כל־כך איך לנסח את זה...

– חו"ל?

– לא. לא כרגע.

– מה נשאר?

– אני רוצה להצליח בנבחרת. להצליח ממש.

– אז אפשר כבר להזמין מתנות מעור קנגורו...

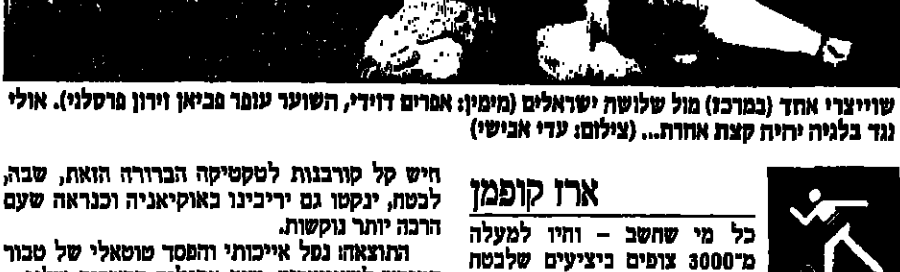
– הלוואי. ■

פריחה אחרי פרישה

רק לפני שנתיים אמרו עליו "קיריש", הסבירו שזו טעות, שלא מדובר

בכלל בשוער שלו, בכלל מה הוא חושב.

מחפשים נבחרת



שווייצרי אחד (במרכז) מול שלושה ישראלים (מימין: אפרים דוידי, השוער עופר מכיאן וירון פרסלני). אולי נגד בלגיה יהיה קצת אחרת... (צילום: עדי אבישי)

ארז קופמן

כל מי שחשב – והיו למעלה מ־3000 צופים ביציעים שלכטת חשו כך – כי חרפת התיקו 1–1 עם נבחרתה של מאלטה תעורר בנבחרת ישראל את השנוי המיוחל, כשנותרו רק חודשיים למשחקים הקדם־אולימפיים באוקיאניה – טעה טעות מרה ובלע עוד גלולה מרה, מתצוגת חניכיו של מיליינקו מיחיץ', מול שוויץ (0–2) בשבוע שעבר.

כמה קיתונות של רותחין וביקורת שפכו לאחר מאלטה על שחקני הנבחרת. קשה להאמין שזה פשוט לא הזיז אצלם משהו, לפחות בלב, כמי שמתיימרים לייצג את המדינה בטורניר כה חשוב. אבל צריך היה לשמוע את תזמורת הבוז הקולנית במהלך ובעיקר בסיום המשחק עם שוויץ, ממי שלא עזב עוד קודם בשאט־נפש את היציע, ולראות את פניו הנפולות של מיחיץ' ברדתו לחדר ההלבשה – כדי להבהיר שאין חדש אצל הנבחרים שלנו. שום פילפל לא חדר למשחקם לאחר מאלטה, שום לחימה, רצון ורוח הקרבה, שלא לדבר על טכניקה ויכולת מינימאלית.

מיחיץ' ממשיך לחפש ניצחון ראשון בקדנציה שלו. אנחנו ממשיכים לחפש לנו נבחרת.

בעיה במשחק סטאטי תחת לחץ

שוב התברר, כי לא נמצאה התרופה לרעה החולה של הנבחרת שלנו בשעת משחק סטאטי, כשהיא נלחצת ע"י היריב. הגנת שוויץ השאירה שלישיה קבועה מאחור, כדי להפיג את החשש מחלוצי ישראל וממסירות העומק הידועות שלנו (בתאוריה – של אורי מלמיליאן) להתקפה מתפרצת, האטה את משחקה במרכז (עד ללחיצה על דוושת הגאז) והלחיצה את הקישור שלנו בכל פעם שהכדור היה ברגליו – וכך מנעה ממנו את הטיפול האיטי והאלגאנטי בכדור. אורי מלמיליאן ומשה סיני היו בכל פעם שהיריב מטפל בכדור במרכז וחושב מה לעשות עימו. כמה מסירות רוחב מגששות צריכים מלמיליאן, סיני ובריאלובסקי לראות מול רגליהם, כדי שיזיזו אותם למקום הנכון והמתבקש – אל הכדור, לתיקול. לפחות לנסות לשבש ולהלחיץ את היריב. למיחיץ' יש כנראה כבר סיוטים מהמחזה הזה.

אי אפשר ככה. זה פשוט לא כדורגל מודרני. אם הפתרון הינו שני לוחמים־מתקלים קשוחים באמצע, אז שמיחיץ' יחתוך בבשר החי, על חשבון הפרימאדוניות עד להרגיז, של קשרינו הטכניים.

חייבים גם להכניס לנוסחה הכושלת במרכז את כושרם הלקוי של אורי ומשה הבאה לידי ביטוי בליגה. אבי כהן, שהוזעק מסקוטלנד, היה הטוב במרכז, אבל השפיע יותר מאחור ולא אהב את המרחבים שבהם חייב לגוע קשר אחורי. גם הוא לא הלך על הכדור, אלא רק שמר שטח ומנע כמה אי חיש קל קורבנות לטקטיקה הברורה הזאת, שבה, לבטח, ינקטו גם יריבינו באוקיאניה וכנראה שעם הרבה יותר נוקשות.

התוצאה: נפל אייכותי והפסד טוטאלי של טבור המגרש לשווייצרים. שוב מסגלים הקשרים שלנו – ממש כמו בימי מירמוביץ' – את הפתרון הקלוקל והקל של ההתכווצות האקורדיאונית שלהם לאחור,

> כל הרעות החולות של נבחרת הכדורגל, כפי שנחשפו מול שוויץ – חודשיים בלבד לפני אוקיאניה ■ נפל איכותי, כדורגל מיושן ורע, פרימאדוניות, איבודי כדור ■ לא כל מי שטוב איכשהו בליגה, טוב לנבחרת ■ מבט נוסף

על הכוונה
ארז קופמן

נעימויות במרכז ההגנה. נחזור אליו בהמשך.

שוב התברר, ששיבוש הנשק הכהחלט־לאומי של ישראל – ההתקפה המתפרצת – מחסל כמעט את כל האופציות של הנבחרת לעקוץ את היריב. כשאורי הולחץ עוד מאחור, מול שווייץ, הוא החליט במהרה לשהות שם ולנתק מגע עם חבריו. הוא לא עשה מאומה במשחק והוחלף במחצית (איוניר).

כשאבינועם עובדיה לא הצליח לכדרר בסגנון הליגה שלו ולחלוף על פני יריב שירע לתקל נכון, החל לדחוף בגסות את מצרי דרכו. גם הוא לא הזיז עניינים. כשסיני ברח מניהול המשחק וחיפש כדורים קדימה, הוא קיבל רבים מהם, אבל כהבדל עצום מהליגה חיכה לו תמיד יריב. לא יכול היה לעצור כדור על רגל שמאל ונאלץ להמשיכו מיד. הכל היה לספור את איבודי הכדור שלו. בטוחני כי גמר את המשחק רק בגלל שמיחיץ' לא רצה לפגוע בו, לאחר זימונו המחודש לנבחרת.

וכך ראו כולם כמה בפשטות, ובלי ללמוד אותנו כמו שיעשו יריבותינו באוקיאניה, שיבשו השווייצרים את משחקה של ישראל. כי את המוסכמה שבישראל משחקים רק עם הכדור ועומדים כשהוא לא אצלך, גם טורניר יוקרתי באוקיאניה לא יצלח לבטל.

החלוץ שלנו מול שווייץ, דניאל בריאלובסקי, משחק הרחק מאחור, ולמרות שהגיע פעמיים למצב בעיטה ברחבה, נראה כי מיקומו לא בהתקפה. שחר בראל פתח די טוב, איים על השער משמאל והטיס הרבה מגינים מבוהלים ממהירותו אחורנית. אבל נפצע והוחלף ביגאל מנחם. לגביו יאמר כי מה שטוב לליגה...

רוני רוזנטל ואלי אוחנה חסרו. יותר מדי שומעים את התירוץ הזה. אלי יעזור הרבה ביכולתו לשחק עם הכדור לבדו, מצב המוכר לכל חלוץ נבחרת, לאור התקפלות חבריו לאחור כמיגננה. הוא יודע לעצור כדור, ולהשהותו גם עם הגב לשער. רוני, שישחק כנראה כחלוץ שני, צריך את המהירות המתפרצת שלו ושל חבריו עוד מאחור. כיום, עם קישור שכזה, מסופקני אם יזכה ללוקסוס הזה.

אצלנו ממשיכים לחפש הרכב

מיחיץ' המשיך לחפש את ההרכב שלו מול שוויץ. ירון פרסלני, טוב בליגה, לא תרם מאומה, בהעדר משחק גובה מצד היריב וקשה להבין את שיבוצו ככלם אחורי ולא של אבי כהן. פרסלני היה תקוע כמסמר מאחור ולא תרם להתקפה. שמעונוב, טוב לליגה כר"כ, מתקשה מול יריב שמשחק מעט מאחור ולא מכדרר בעימות מולו, אלא משקיע את עיקר מירצו בתנועה ובמסירות עם חבריו. מנשה ממשיך לשלוט בגובה, אבל בעייתו על הקרקע תנוצל לבטח באוקיאניה.

אפריים דוידי, עוד אחד המצוי בכושר בליגה, תיפקד מגן ימני. אם היה קשר נסוג, ובא אבי כהן, ז"א שהוא חייב להיות בהרכב? מה עושה שחקן כבד וטכני כמותו בתפקיד מגן ימני. בכל פעם שעלה, נמסרו כדורי היריב מאחוריו – וההגנה הזדעזעה. זה לא מיקומו. לעומת זאת ניתן להבין את תיפקודו של ניר קלינגר באגף השמאלי. בהעדר מגן שמאלי חזק, נוגח ומהיר בליגה, הכשיר מיחיץ' את ניר לתפקיד ודי בהצלחה, אך גם עם הרבה בעיות של העדר שיתוף פעולה עימו במגרש.

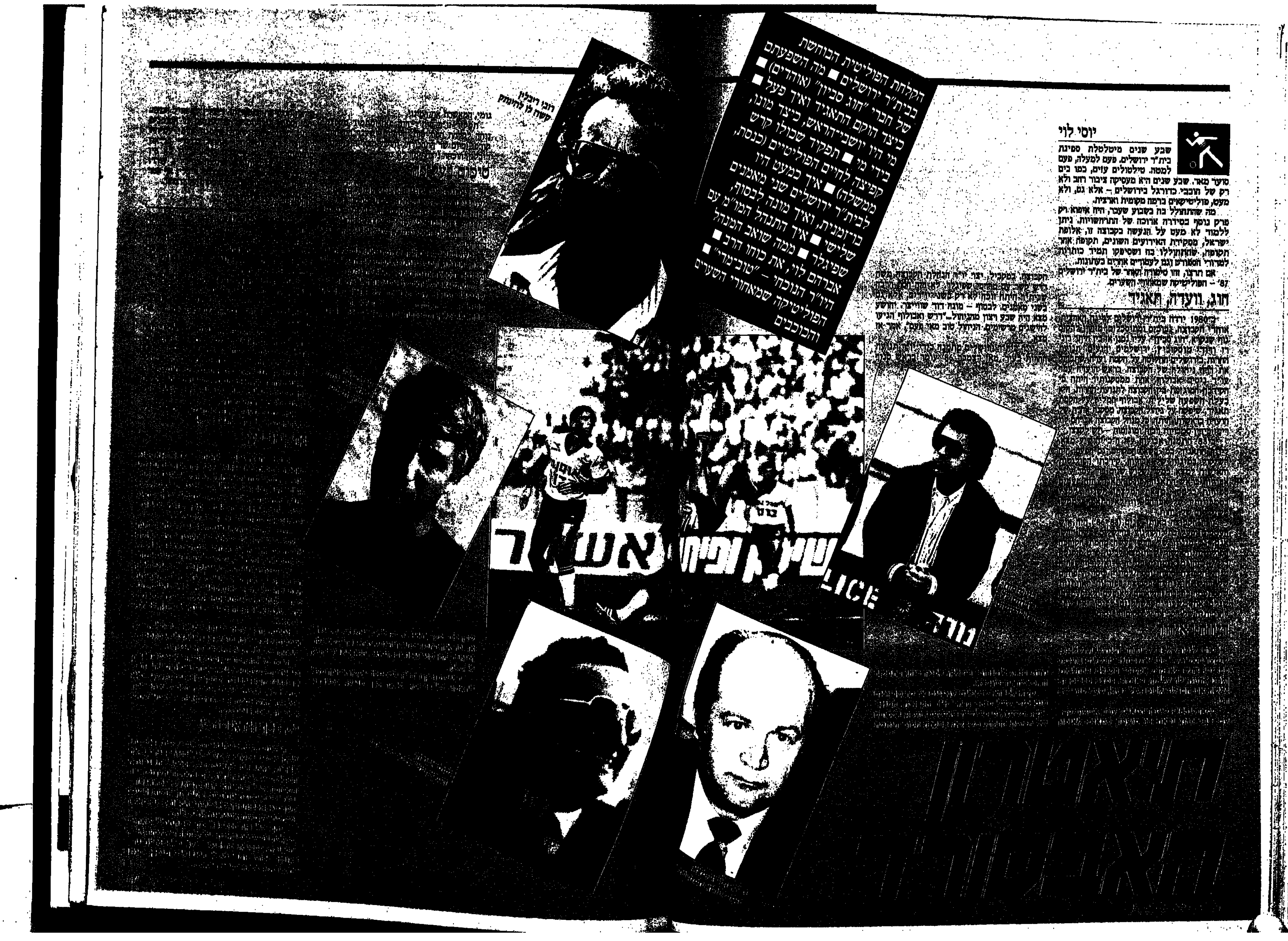
עופר מכיאן, בהופעת בכורה, טעה פה ושם, אבל מיחיץ', שלא ראה את שתי הטעויות של בוני גינזבורג בשכונה בשבת, בפתיחת המשחק ושני השערים שספג בגללן, יכול להיות שקט מהנסיון הזה ולהמשיך בו.

הנבחרת הציגה עוד משחק של נפל אייכותי. והשאלה היא עד מתי. מול צרפת ואנגליה יהיה קל יותר? יהיו לבחורים כושר גופני וביטחון עצמי גבוהים יותר? נגדם נראה יציאה נורמלית מהגנה להתקפה?

המשחק הקרוב – עם בלגיה. נבוא לראות. נקווה שלא נאמר את אותן המילים. ■

כדורגל ישראלי:

מה שאני רואה באירופה...



הקלחת הפוליטית הבוחשת בבית"ר ירושלים ■ מה השפעתם של חברי "חוג סביון" (אוהדים) ■ כיצד הוקם התאגיד ואיך פעל מי היו יושבי־הראש, כיצד מונו, בידי מי ■ תפקיד שכולו קרש קפיצה לחיים הפוליטיים (כנסת, ממשלה) ■ איך כמעט היו לבית"ר ירושלים שני מאמנים בו־זמנית, ואיך מונה לבסוף, שלישי ■ איך התנהל המו"מ עם שפיגלר ■ ממה שואב המנהל אברהם לוי, את כוחו הרב ■ הי"ר הנוכחי – "טובי־מרי" הפוליטיקה שמאחורי השערים והכוכבים

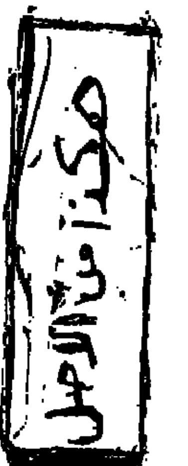
יוסי לוי

שבע שנים מיטלטלת ספינת בית"ר ירושלים. פעם למעלה, פעם למטה. טילטולים עזים, כמו בים סוער מאד. שבע שנים היא מעסיקה ציבור רחב ולא רק של חובבי כדורגל בירושלים – אלא גם, ולא מעט, פוליטיקאים ברמה מקומית וארצית.

מה שהתחולל בה בשבוע שעבר, היה איפוא רק פרק נוסף בסידרה ארוכה של התרחשויות. ניתן ללמוד לא מעט על הנעשה בקבוצה זו, אלופת ישראל, מסקירת האירועים השונים, תקופה אחר תקופה, שהתחוללו בה ושסיפקו תמיד כותרות למדורי הספורט וגם לעמודים אחרים בעיתונות.

אם תרצו, זהו סיפורה האחר של בית"ר ירושלים '87 – הפוליטיקה שמאחורי השערים.

חוג, וועדה, תאגיד



מנחת, שנים רווקים

- נסים הוא הקשיש מבין, בן 32 נולד 7 באפריל 1955, 252 משחקי ליגה, 41 שערים, 17 הופעות בנבחרת ו־2 שערים בנבחרת צעירים שיחק בעבר במכבי ת"א, בני יהודה
- יעקב, בן 31 נולד 25 בספטמבר 1956, 234 משחקים בליגה, 3 שערים, 19 בנבחרת, שיחק בעבר בהפועל באר־שבע, בליגה האנגלית, מכבי ח"ד ובהפועל ת"א
- ניסן בן 24 נולד 8 במאי 1963, 111 משחקי ליגה, 3 שערים
- יוחן, ה'בייבי' שבחבורה, בן 21 נולד 1 בנובמבר 1966, 84 משחקי ליגה ו־18 שערים, שיחק בעבר בבית"ר ירושלים

(צילום: עדי אבישי)

ראש לשועלים



[illegible] של בועז (בוזי) ינאי את עצמו ■ [illegible] בכדורסל הישראלי [illegible] [illegible] כדורסל מקומי [illegible] ■ עשרים שנים של [illegible] של אספלט ושל עץ (המגרש ולוח הסל) ושל פארקט ופיברגלאס (כנ"ל) ■ עבודה קשה מאוד. ים של זיעה, הנאה, שאגות הקהל ■ עדיין ממשיך. רץ. קולע, בליגה הארצית ■ בוזי – פגישה עם געגועים

אברהם שרון

עשרים שנה משחק בועז (בוזי) ינאי, 35, נשוי לליאת + 3 (דקלה 11, נמרוד 9 וצאלה 5), והוא עדיין נהנה מכל רגע עם הכדור. בחמש בבוקר, מדי יום, הוא משכים אל העגלים, הכבשים וגידולי השדה אשר במשקו בנהלל, ועם סיום שתי שעות עבודה חקלאית, הוא נוסע אל מקום עבודתו האחר: חברת השמירה בעפולה אשר במסגרתה הוא מנהל את חטיבת האלקטרוניקה. כאן הוא אחראי על מערכות בקרה, אבטחת מוסדות ועוד.

תחל דרכו ככדורסלן בנהלל (ליגה ג'), שיחק שתי עונות בליגה הארצית ושמונה בליגה הלאומית בקבוצת גבת-יגור, קודם שנדד לעונת משחקים אחת בהפועל ת"א והגיע עמה עד חצי הגמר בגביע קוראץ'– אחד משלושת ההשגים הגדולים ביותר בקריירה העשירה שלו – ההולכת ונמשכת. ההישג השני: זכייתה של גבת-יגור בגביע המדינה, לאחר נצחונה על הפועל ת"א ב-1976. הזכייה השלישית, אבל בלי ספק הגדולה מכולן: עם נבחרת ישראל – המקום השני באליפות אירופה 1979, בטורינו.

משבח, מפרגן

יש לו, לבועז ינאי, מלים חמות, טובות ואוהדות, על תופעות רבות בכדורסל הישראלי. לא קשה לו לציין הישג, לשבח יריבים, להכיר בכשרונם. איך אומרים היום: הוא מפרגן.

בסימפוזיון שקיים איגוד הכדורסל לפני שבועות אחדים צידד בשינוי מבנה הליגות ובהגבלת הזרים המורשים לשחק בקבוצות.

"הצעתי, להקים ליגה עליונה של 6–8 קבוצות, שמשחקיה יתנהלו עפ"י מתכונת גביע אירופה. בדרך זו יווצרו קבוצות אזוריות, מקצועניות לחלוטין, אשר יתנהלו על בסיס כלכלי מוצהר. בכל קבוצה כזאת צריך להתיר שיתופם של שני שחקנים זרים. ליגות נוספות יהיו ליגות על טהרת הישראלים ובהן יונהג תשלום מוגבל, נמוך יחסית. שחקנים יוכלו לעבור ללא הגבלה מקבוצה לקבוצה. אני תומך בסיווג גיל הניידות ל-22, כדי ששחקנים ישחקו ולא יישבו על הספסל. רכישת שחקנים מקבוצות, תאפשר להם לשנות מקום. יווצרו קבוצות מקומיות שיהוו משיכה לקהל אוהדיהן".

ינאי משחק כיום בגבת, המתמודדת על ראשות הליגה הארצית ושואפת לעלות לליגה הלאומית. הוא מתאמן שלוש פעמים בשבוע, בסיומו של יום עבודה בן ארבע-עשרה שעות.

במשרדו הקטן, הפשוט, הוא משיב לטלפונים בנימוס: שקט, שקול וענייני. קווצות שיער פוני כסוף, נופל על מצחו. על לב חולצת הטריקו הכחולה, המשוסעת פסים אפורים, כתובה לו, בלבן דק, המלה: שבלול. הואז בוזי?

הכימיה עם מרזל

בין דיבור לדיבור אל טלפון הלחצנים, הוא אומר: "משנת 70' עד שנת 82' שיחקתי עם איתמר מרזל בקבוצה (גבת-יגור) ובנבחרת. היתה בינינו הבנה עיוורת. שיתוף פעולה יוצא מהכלל. כן, אנחנו ידידים גם מחוץ למגרש. שהות ארוכה היוצרת את הכימיה שלה".

שני מטרים חסר סנטימטר. רזה. חייכן. סבלני. "כל השנים העדפתי להיות ראש לשועלים. מכבי ת"א היא, לדעתי, תופעה בפני עצמה. נשמרת בה רמה גבוהה לאורך שנים רבות, בניהול ובמשחק. הנהלתה מנוסה מאוד. ההצלחה מדברת בעד עצמה. בזכות מכבי ת"א, הכדורסל נכנס לתודעה הציבורית. בחו"ל היא מייצגת את ישראל ומהווה מקור לגאווה. מעולם לא פנו אלי שאשחק אצלם".

המאמנים שהשפיעו עליו יותר מאחרים הם רלף קליין בנבחרת הנוער וחיים קסטן בנהלל ובגבת.

בכל השנים שבהן משחק בועז ינאי כדורסל, נקט אצלו העקרון שעליו לעסוק בעבודה נוספת, עיקרית, מפרנסת – לבד מכדורסל.

"הכדורסל כשלעצמו איננו מסגרת. אני מאמין במסגרת מחייבת בעבודה. כששיחקתי בהפועל ת"א, הייתי יכול להתקיים בכבוד רק מכדורסל, אבל עסקתי גם בהוראת ספורט. קיימתי חוגים לנוער ושימשתי חצי שנה כסוכן מכירות. זו היתה, מבחינתי, שנה מצויינת".

פחות שיפוט ביתי

"כדורסל, אומר בועז וזיק לח ניצת בעיניו, זה רק ספורט. בשביל הקהל – הצגה. אני משתדל לעשות את המכסימום. הפסד משפיע על מצב הרוח. זה ברור, איש איננו אוהב להפסיד".

הוא אומר: "גם שופטים הם בני אדם. הם אינם רובוטים. התופעה המכונה שיפוט ביתי, קיימת כיום הרבה פחות מאשר בעבר". והדברים, לכאורה מובנים כליכך מאליהם, מקבלים, כשהם נשמעים מפיו, אישוש ותוקף חדשים שמעניקים להם תהודה שהם, הדברים, כליכך חסרים אותה.

כפעם בפעם הוא מוזעק בצפצוף האיתורית אל מקום זה או אחר. נייר. זז. נמרץ. טלפונים קוטעים את רצף הדברים.

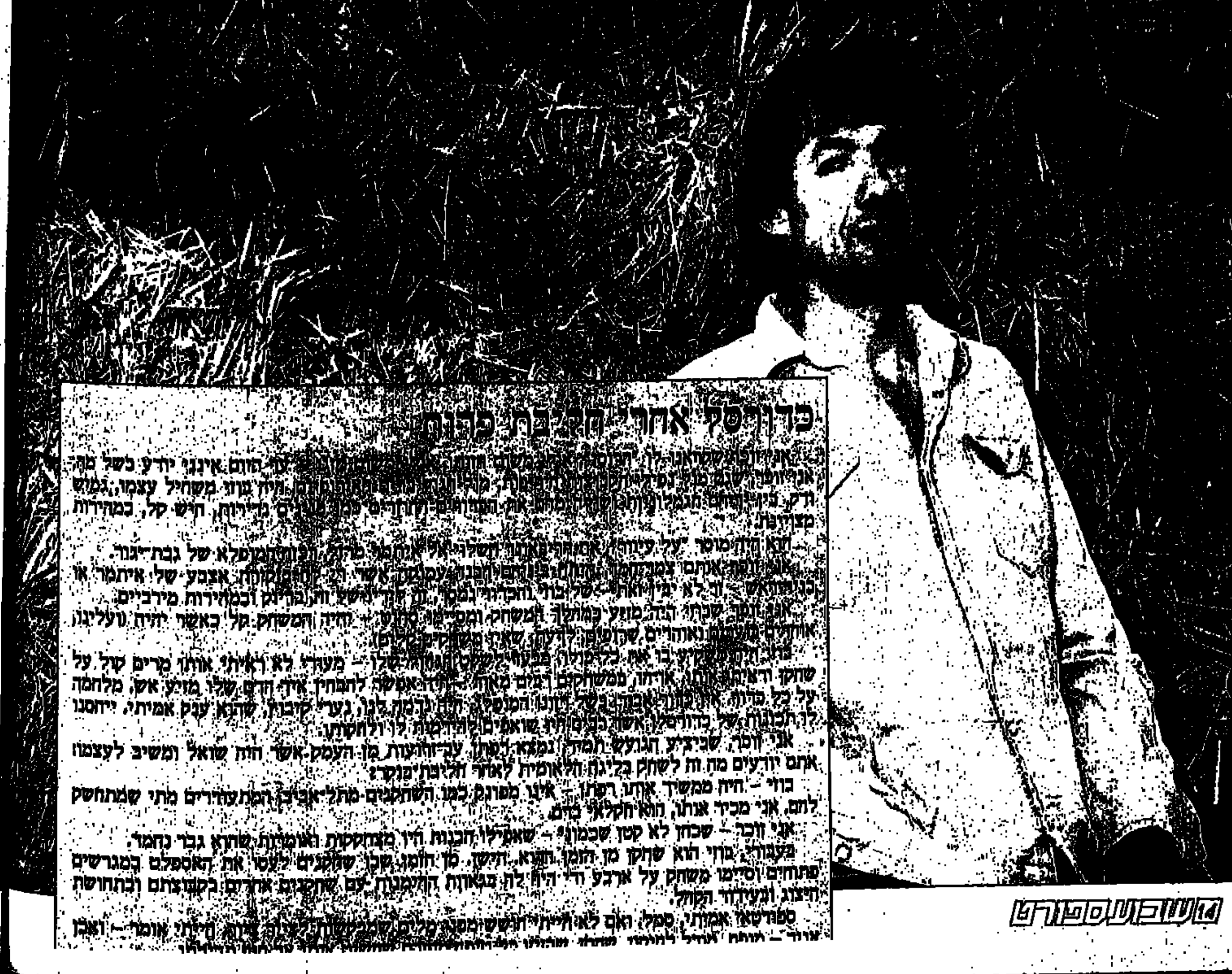
טיפה לפני חתימת ההיוועדות עם השחקן הצנוע, נעדר כל גינון של כוכב, אשר באיגוד הכדורסל, כמו-גם על לוח דברי ימי המשחק הזה, רשומים לזכותו 150 משחקים במדי הנבחרת ו-1700 נקודות בנוסף להיותו בין 20 מלכי הסלים של הדור (כ-79' עם 540 נקודות במדי יגור העמק) – מהמר ינאי על מכבי ת"א ועל הפועל חולון כשתי הקבוצות שייאבקו בגמר-סל המכריע על כתר אליפות ישראל 1988. "חולון לא מיצתה עדיין את יכולתה", הוא קובע נחרצות.

הפועל ת"א היא, לדעתו, קבוצה מצויינת ולא מן הנמנע שאף היא תעטיר ראשה בכתר, אלא שהיא חסרה ניהול מקצועי, מסורת ותשתית לזכיות רצופות, להיהפכות לקבוצה מן המעלה הראשונה.

בחוץ מתנפנפים ברוח החורפית, הלחה, חוטים דקים של גשם. בעוד מהדהרים באוויר דבריו, בהירים מאור, הזכרון מסיע אותי לשנות השבעים הרחוקות, אל המגרשים הפתוחים בקיבוצים. בעיני רוחי אני רואה את בועז ינאי סוחט מעצמו את כל טיפות הדם, הזיעה והדיר – ליחות המאמץ האדיר ותמיסותיו – בנסיון לתפוס כדור תועה מן החישוק.■

בחמש בבוקר בוזי כבר בדפת, מטפל בעגלים ובכבשים (בתצלומים למעלה). אחרי-הצהריים (למטה) יש לו זמן למשפחתו, לבת הקטנה צאלה ולאשה שאיתו ליאת. בכל השנים שהוא משחק הקפיד על הכלל: כדורסל + עבודה נוספת. בדרך כלל בסדר המון.

צילומים: אורית זילברמן



כדורסל אחרי חליבת פרות

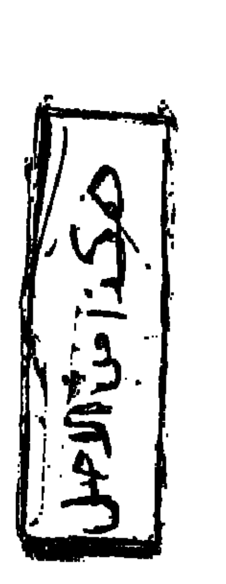
[illegible] עד היום אינני יודע כשל מה [illegible] היה בוזי משחיל עצמו, גמיש [illegible] חיש קל, במהירות מצויינת.

[illegible] אצבע של איתמר או [illegible] ובמהירות מירבים. [illegible] היה המשחק קל כאשר יהיה (עלינו [illegible]

[illegible] – מעודי לא ראיתי אותו מרים קול על [illegible] [illegible] עניק אמיתי. ייחסנו [illegible]

אני זוכר, שביציע [illegible] היה שואל ומשיב לעצמו [illegible]

[illegible]



כדורסל USA

משה לרר

מעריך מאוד הגנה, אך לא אוהב

כשאני משלם – לא חשוב כמה – תמורת הזכות לראות משחק כדורסל, אני מצפה להצגה טובה. משחק כדורסל של המקצוענים בארה"ב – פירושו לצאת לבילוי. ואם אני כבר יוצא – אני לא רוצה לראות הגנה.

אני מסופק אם יש יותר משניים עד שלושה אחוזים בקהל הצופים (להוציא, כמובן, מאמנים, שדרים ועתונאים) שמתים על הקטע הזה. אבל אין מה לעשות. DEFENCE הוא שם המשחק כאן. זה מתחיל בבתי־הספר, עובר למכללות ואינו פוסח גם על ההצגות הגדולות ב־N.B.A. הקהל ביציע – יותר משהוא רוצה – חונך לשאוג במקהלה DEFENCE, DEFENCE, ויש לי רושם שמשהו מן החיקוי הזה הגיע גם ליד־אליהו.

גם בלי שאזעק עד כלות כוחותי DEFENCE, DEFENCE, אין סיכוי ששחקני הכדורסל לא יעשו, ינסו לפחות, להגן, לקחת ריבאונד, לחטוף כדור, לסגור על שחקן מסויים. זה ברור. שום קבוצה אינה רוצה לקבל "סלים קלים" ואם תשימו לב – אחרי סל שכזה, תמיד יש חילופי מלים בין השחקנים לפני שהכדור יוצא שוב בדרכו אל ההתקפה. לעניות דעתי, אין שום צורך בכדורסל של היום לטרטר לשחקנים מבוקר עד ערב "דיפנס". הם מודעים לכך יותר מאתנו.

אם אני לוקח את שלב ה־DEFENCE כמרכיב, אחד מני כמה במשחק – אני יכול לחיות עם זה. אני מעריך מאוד את משחק ההגנה וחושב שבלעדיו נראה כדורסל רע יותר. אבל מכאן ועד לסגידה עיוורת ולהתמכרות טוטאלית של חלק מאנשי המקצוע למשחק ההגנה – רב המרחק. לפחות בעיני.

מעולם לא סיקרתי/ראיתי משחק כדורסל במטרה לראות אך ורק הגנה. זה היה אצלי חלק מן המשחק, אך בשום פנים ואופן לא המכריע. כיוון שכך – אני לא כל כך משתגע אחרי משחקי המיכללות בארה"ב, שהפכו להיות מודל בארצות רבות ופרצו גם את גבולות אמריקה. אני יודע שהרבה גבות יורמו למקרא הדברים הללו. אבל אני מוכן להסתכן ולא לעשות שקר בנפשי, רק כדי להיראות ולהישמע טוב יותר באזני קומץ מאמנים.

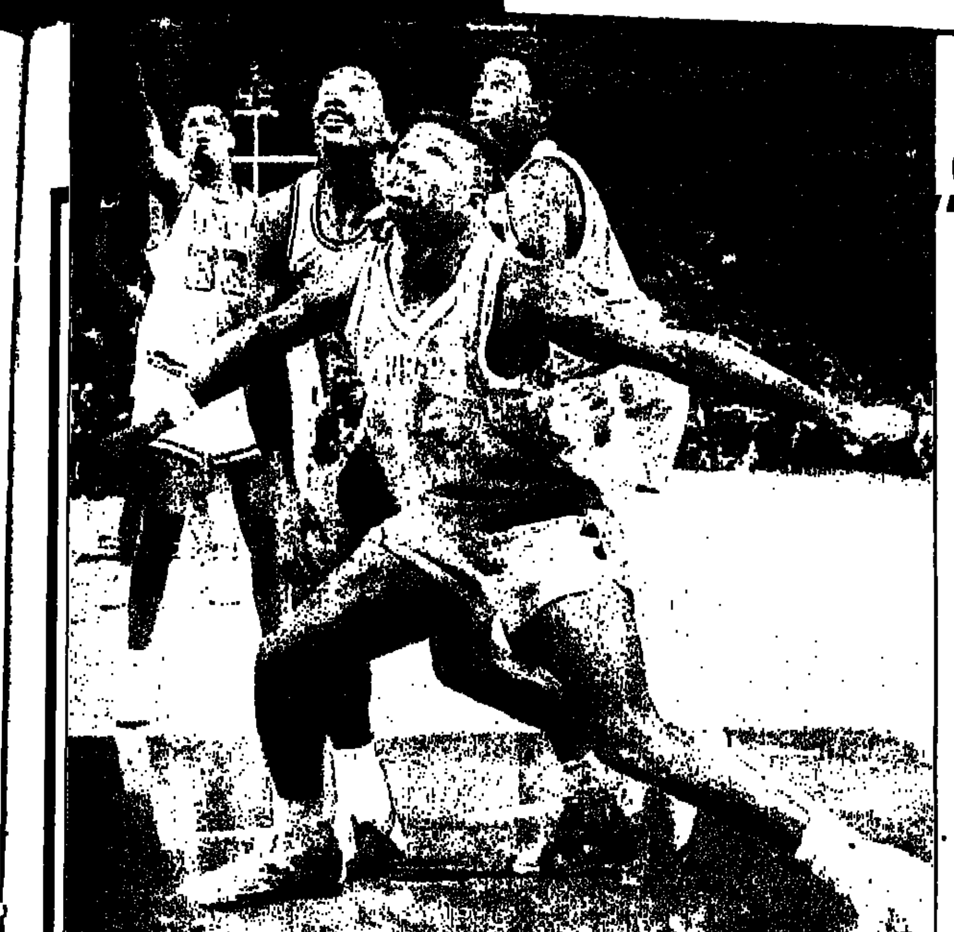
אני רוצה לשאול את חובב הכדורסל המצוי מה היה מעדיף לראות לו ניתנה בידיו הברירה: את "פניקס סאנס" מנצחים את "ניקס" 114-120 או את מכללת ביילור מנצחת את קולוראדו סטייט 53-144 את "דנוור נאגטס" מנצחים את ה"קינגס" מסאקרמנטו 120-147, או אולי את המשחק שבו ניצח הקולג' של צ'ארלסטון את פראנסיס מאריון 50-140?

כל התוצאות הללו אוטנטיות. הן לקוחות ממשחקי המקצוענים והמיכללות שנערכו בשבוע הראשון של דצמבר. אני, בכל אופן, העדפתי את המקצוענים, אם כי כחובב כדורסל לא האפלתי את מסך הטלוויזיה כאשר הועבר, בשידור חי, משחק של המיכללות. לא היה זה ביזבוז זמן ואני לא מצטער על כך.

חבל רק, שבמדינה כמו שלנו, שבה פיתחו אמצעי התקשורת יחס כל כך חיובי לספורט המיכללות בארה"ב – אין כלל ספורט מיכללות. ואם יש, הריהו בל ייראה ובל יישמע. קשה לי להעלות על הדעת שביום מן הימים ניזכה לראות במדור הספורט כותרת ראשית בנוסח: "שתי הארכות נדרשו לטכניון מחיפה כדי לנשל את אוניברסיטת באר־שבע מהתואר". חזון אחרית הימים.

באמריקה חוזרות על עצמן כותרות מן הסוג הזה עוד ועוד, ולא רק במשחקי ה־TOP 20, כלומר משחקיהן של 20 המיכללות הראשונות בדירוג. ידוע שרבות מ־20 המיכללות הראשונות מסוגלות להכניע את הטובות שבנבחרות האירופיות. כדורסלני בריה"מ, יוגוסלאוויה, פולין, קנדה, יוון, צ'כיה ואחרים, שביקרו באחרונה בארה"ב, חזרו לארצות מוצאם ובפיהם סיפורים מלהיבים על מעלליהם של הסטודנטים האמריקנים. אבל כל הסיפורים הללו לקוחים, בעיקר, מהדרג הגבוה, האמיתי, של כדורסל המיכללות בארה"ב.

על כל השאר אני מסתכל בשוויון נפש גמור. פה ושם אני רואה שחקן שכדאי יהיה לעקוב אחריו (יש לי אחד כזה, כמה מלים עליו בהמשך), אך בסך הכל – אני מאמין בהצגות. ואותן יש לחפש אצל המומחים לדבר, קרי: המקצוענים.



ג'ייאר – אבל לא מדאלאס, אלא מצפון קרוליינה. ריד הוא שם משפחתו. שימו לב אליו. גירסה משופרת של צ'ארלס ברקלי – וכבר מס. 1 בליגת המיכללות

עוד ספאד ווב?

רשמו את השם, כמו שאני עשיתי: מארק מייקון, "פרשמן" (שנה ראשונה) באוניברסיטת "טמפל". ביום חמישי, 3 בדצמבר, נכנס לראשונה לגופיה האדומה מספר 12 של "טמפל" שהתמודדה עם UCLA בלוס־אנג'לס.

בן 18, שחור, 167 ס"מ. מה ששני קטנים מפורסמים אחרים – ספאד ווב וטיירון באגס – עושים היום בשביל ה"הוקס" מאטלנטה וה"בולטס" מוואשינגטון, יעשה מארק ב"טמפל", בית המדרש שלו בפילדלפיה.

22 נקודות במשחק הנצחון על יו.סי.אל.איי. (76-81), והרבה תקוות לעתיד. הפרשנים, עוד באותו ערב, והעתונים למחרת: "הוא מסוג השחקנים שיהיה אול־אמריקן". אבל כל זה לא עשה רושם על מאמנו ג'ון צ'ייני. לקראת הסיום, מארק, כמעט והפסיד את המשחק בזריקה לא אחראית לשלוש. זה עלה לו בישיבה על הספסל.

יעניין אולי לדעת שצ'ייני, שנה ששית ב"טמפל", פוגש את שחקניו בפעם הראשונה ב־5.30 בבוקר. בראיון בטלוויזיה אמר אחד מהם: "בהתחלה חשבתי לפרוש מכדורסל, אך היום אני מרוצה. קם מוקדם, מתאמן ב־5.30 ואחר־כך היום פנוי ל(קצת) לימודים ו(הרבה) כדורסל". המלים בסוגריים הם שלי.

ביציע של "פאולי פאביליון", ביתם של שחקני יו.סי.אל.איי., ישבו שניים: אחד, הגדול מכולם, ג'והני וודן, האיש שהוביל את ה"ברוינס" מלוס־אנג'לס ל־10 אליפויות, וספק אם מישהו במאה הנוכחית עוד יצליח לשחזר את ההישג, והשני היה גייל גודריץ', הדמות שעדיין סוגדים לה בחוגי המשחק.

כל כך הרבה קראתי ושמעתי על יו.סי.אל.איי. והאמת היא שללו אלסינדור היה חלק גדול בכך. אך מאז שלו אלסינדור התליף שם (לעבד־אל ג'באר) וקבוצה ("לייקרס"), שוב לא היתה יו.סי.אל.איי. למה שהיתה.

מן המשחק הזה הרווחתי, לפחות, את מארק מייקון. ■

כדורסל +

משה לרר

שבוע מהחיים בלי נסים

זה היה שבוע שכזה, עם נרות חנוכה ובלי נסים. עם דודו פישר בהיכל הספורט, עם דינו מנגין, אבל בלי נצחון. עם הפועל ת"א, רק שלוש נקודות מספליט, עם אליצור נתניה, תשע נקודות בבולוניה ועם הגליל העליון, מינוס עשר בבית. מין שבוע "נאחס" שכזה, שכולל גם את שווייץ בכדורגל. אילו אפשר היה להסתגר בבית ולא לצאת. אילו.

ריקי בראון בצבת, בין שלושה "בראדרס" (מימין סימס, משמאל בארלו ומגי). עכשיו ברור מדוע מילאנו מיהרה לדכוש אותו. מעודד קטאה ממש (צילום: עדי אבישי)

דינו וסימס. הניחוש שהתבדה (צילום: עדי אבישי)

כל החיים אני למד, וגם היום – אחרי סיבוב ראשון בליגה וצעידה לאורך ארבעים אחוזים במסלול האירופי – אני שומע שוב מרלף קליין: "אין לי MATCH UP לגבוהים שלהם".

ובכן רלף, הסיפור הזה של הערכות למשחק עם קבוצה, שיש בה לפחות שלושה גבוהים בחמישיה הפותחת – חוזר על עצמו. אלה הנתונים ואיתם צריך לצאת למלחמה. אם גרג קורנליוס עצבני, כדבריך, ואיציק כהן עוד ילד – אתה נשאר עם קווין (בלי ריבאונד הגנה במחצית הראשונה) ועם בארלו. ואם השניים הללו צוברים יחד לא יותר מ־26 נקודות במשחק, מה לנו כי נבקש נצחון על טריסרז מה חשב הקהל בהיכל, במיוחד זה הנאמן, המתמקם בקביעות ביציע מספר 1, שדי בשאגות כדי להפחיד את האיטלקים במה־שמו של דן בן־אמוץ? האם ההוראות מן המיקרופון של ידידי הטוב, רפי גינת ("רק שבע, לא נורא, DEFENCE, DEFENCE") לא היו יותר מזריית מלח על פצע פתוח?

סיכום קצר של ארבעת המחזורים הראשונים בבית הגמר לאלופות, מורה על תוצאות צפויות ולא צפויות, על מהפכים, על תחזיות שנתבדו, על ביתיות שלא תמיד היא מבצר.

מוזרה מאוד בעיני העובדה שברצלונה הפסידה בכל ארבעת המשחקים הראשונים. מוזר לא פחות הוא הנצחון הסנסציוני שהשיגה קלן, אמנם בביתה, על טרסר (24 נקודות הפרשו). אני לא מבין מדוע יכולים הגרמנים לעשות את זה לאיטלקים ומכבי, ביד־אליהו, לא יכולה. תשובה חלקית נוכל, אולי, לקבל ב־7 בינואר, כאשר מכבי תשחק בקלן.

אפילו רציתי – איני מסוגל לשפוך חמתי על שחקני מכבי. לא מפני שאינם שווים "שטיפה". הם שווים, ועוד איך. אבל בנתונים הקיימים, אפשר לצעוק רק "חי וקיים" ושום דבר אחר לא. אולי עוד נכונו לנו ימים טובים מצידו של קאן בארלו, אך כשאני רואה במי החליפה אותו טרסר מילאנו – אני ממש מתקנא. ואולי בלט כאן ריקי בראון רק משום שנתנו לו לעשות מה שהוא רוצה? איפה הוא היה, לדוגמא, בקלן?

היום אני מתפוצץ מצחוק כשאני קורא שהזכות על קאן בארלו עברה מאטלנטה לגולדן־סטייט ווריירס. זהו תיזמון מצויין, כפי שגם אני "כיוונתי" בדיוק את השבוע הזה לכתוב (בעמוד הסמוך, כדורסל מ־U.S.A.) על כך שאינני אוהב הגנה.

בחזרה למשחק. עזבו לרגע את בוב מקאדו, פנסיונר של N.B.A., שמזכיר לאירופים מניין צומח המשחק. קחו את דינו מנגין. לפני המשחק לקחתי בחשבון שהוא ישחק חמש דקות, יצבור ארבע עבירות ויבלה את רוב המשחק על הספסל. כך אירע כבר לא אחת ביד־אליהו. אבל הניחוש שלי לגביו, היה טוב כמו הניחוש וההערכות של שחקני מכבי ש"נגד מילאנו צריך לרוץ. האיטלקים כבדים". שנינו טעינו, אך כל זה כבר שייך להיסטוריה.

עובדה היא שמכבי, אחרי ארבעה מחזורים, נמצאת עם שני נצחונות בית, הפסד חוץ ועוד אחד בבית, במקום השישי בטבלה, שלפי שעה אינו מבטיח מקום באחד מבתי המלון של גאנט, בלגיה, שם יתקיימו באפריל 88' משחקי חצי־הגמר והגמר.

מאוד לא רוצה להישמע פסימי, כי ברגע אין עדיין מקום לייאוש טוטאלי. כבר היו דברים מעולם ורק בעונה שעברה ראינו את מכבי מנצחת במדריד ובמילאנו. אבל לבנות על זה – לא הייתי בונה. גם לא הייתי נותן עכשיו צ'ק דחוי לאפריל 88'. ■

גביע המדינה הצעה אומללה

זוכרים את ההתבטאות של יצחק נבון בגמר גביע המדינה שבו ניצחה גבת־יגור ז"ל את הפועל ת"א, כשדיבר על "שחקנים בכחול־לבן"?

התבטאויות דומות, ודי אומללות, נשמעות באחרונה מחוגי "חברינו", הגוף ב"הפועל" המחליט מה טוב ומה רע לספורט במדינת ישראל. ידידתי הוותיקה נועה סקלי (ליפשיץ) אף כתבה מאמר ב"חדשות" ובו הסבירה מדוע יש להגביל את ההשתתפות במשחקי גביע המדינה לישראלים ולמתאזרחים בלבד. דוגרי ולעניין: גביע המדינה, כשמו כן הוא, בלי זרים.

אני מנסה להבין מה עומד מאחורי ההצעה ועד עכשיו לא הצלחתי לפתור את החידה. מדוע יש להעניק זכות־יתר למתאזרחים, שבחלקם הוליכו את כולנו שולל, ולהעדיף על פניהם את הזרים, האמיתיים, שבאו אלינו במטרה אחת מוצהרת: לעבוד?

ובכלל – במה שונים משחקי גביע המדינה ממשחקי הליגה? האם השם הוא הקובע? האם המשחקים, עד כה, התקיימו מחוץ לגבולות המדינה?

במקום להתרכז בהצעות קונסטרוקטיביות כיצד, למשל, למנוע פגישה בין הפועל למכבי ת"א כבר בשמינית הגמר, או אם כבר מדברים על הכנסה, מדוע לא לחזור למתכונת של הימים ההם – מפגשים כפולים, מוכרעים בהפרש סלים?

במקום כל אלה, מנגנים לנו על הכחול־לבן בלבד.

אם כך – גם לי יש הצעה לאיגוד הכדורסל ול"חברינו" הנכבדים מ"הפועל": כל המשתתפים במשחקי גביע המדינה ינעלו נעליים, אך ורק מתוצרת "המגפר".

עשינו עסק?

תחדיטוטו

שישו שכטמן

חגיגה למהמרים

לאחר תקופה די ממושכת, שוב יש לנו השבוע בטוטו "חגיגה" קטנה: פרס ראשון בסך 1.8 מיליון ש"ח!

כמו שציינו בעבר, ככל שהפרס גדול יותר, כדאי יותר לשחק ולכן גם ההצעה שלנו (576 טור במצומצם) קצת יותר גדולה מהרגיל. עוד משהו שכדאי לזכור: התחזקות קבוצות התחתית (לוד בלאומית וביתר נתניה בארצית) מבטיחה לנו שגם בשבוע הקרוב יהיה מיעוט זוכים. לא נופתע אם כל הכסף הזה ייפול בחלקו של משתתף בודד. גם אם יהיו עשרה יהיה להם מספיק...

הלוואי עלינו.

תחזית למחזור טוטו 17

1. מכבי חיפה – מכבי פ"ת. במשחק 1 בטוטו, השבוע, נסמן 1. למרות המיקום הקרוב בתחתית הטבלה, לחיפה יש ספסל טוב יותר מההרכב הראשון של פ"ת. בשבת האחרונה, למרות ההפסד, שיחקה חיפה טוב. השבת – תנצח.

2. חולון – בית"ר ת"א. אחרי משחקים רבים שבהם חולון שיחקה דייטוב, אבל לא צברה נקודות, בשבת האחרונה הצליחה גם לנצח. קשה לי להאמין שתפסיד, גם מול הקבוצה הטובה של בית"ר. 1, X יספיקו.

3. הפועל לוד – מכבי ת"א. למרות הביקורת, מכבי ת"א היא אחת הקבוצות הטובות בארץ. למרות התשבחות לוד היא אחת הקבוצות הגרועות בליגה. הסימון שלנו: X, 2. מי שחושב שמכבי תפסיד משחק שלישי ברציפות – שירשום אחרת.

4. בית"ר ים – הפועל ת"א. הפסדה של הפועל ת"א לשמשון, בשבת שעברה, הוא ביטוי ליכולתה החלשה. בית"ר ירושלים תנצל זאת ברדכה למקום בו היא שייכת – צמרת הטבלה. 1–0 לת"א בסיבוב הראשון ונצחון לבית"ר השבת.

5. שמשון – כפ"ס. אם ראיתם את שמשון, במגרש או בטלוויזיה, אתם יודעים שזאת קבוצה מהכרם ולא מליברפול...האם יכול להיות שלא תפסיד כל הליגה? (הפסד אחרון – במחזור הרביעי של הליגה). X,2.

6. באר־שבע – מכבי נתניה. מאחר שאנחנו חושבים (ומקווים) שהליגה תהיה מתוחה עד הסוף ומאחר שבאר־שבע משחקת יפה השנה, ומאחר שבטוטו הכל יכול לקרות, אנחנו מציעים משולש.

7. הפועל פ"ת – בני יהודה. קבוצה במשבר (4 הפסדים רצופים), מארחת קבוצה שהחלה באחרונה לשחק היטב ולנצח, בינתיים רק במגרש הביתי שלה. משולש.

8. בית"ר נתניה – הפועל טבריה. הרבה קהל (יחסית) יהיה השבת במגרש פרוץ־הרוחות בנתניה. מרכיתו יהיו אוהדיה הקנאים של קבוצת הכנרת. בחודש האחרון, האורחים הם לא אותה קבוצה שהיכרנו בתחילת הליגה. כל תוצאה אפשרית.

9. חדרה – הכח. מזל שיש גם משחקים כאלו בטופס. הכח (תיקו ביתי עם עכו בשבת ומקום לפני אחרון בליגה) משחקת כפי שהיא ממוקמת. חדרה, למרות האדישות, תנצח. 1 סולו.

10. עכו – יבנה. 15 מחזורים חלפו ועכו טרם הצליחה לזכות בנצחון ראשון. האורחים (לאומית לשעבר, מקום רביעי בטבלה) מספקים באופן קבוע הפתעה לטוטו. לא אצלנו (!), משולש.

11. מכבי יפו – הפועל ירם. כמו שכתבנו לפני שבועיים, השנה משחקים על הפועל ירושלים 1 במשחק ביתי ר"א, 2 בחוץ. גם בשבת כךן X, 2.

12. שעריים – עמידר. שתי הקבוצות שייכות, מבחינת הרכב שחקנים והיכולת, לחלק העליון של הטבלה ומבחינת ההישגים, לחלק התחתון. הרבה נצחונות חוץ אין השנה בליגה הארצית, ממש בודדים. 1, X.

13. הפועל ר"ג – הפועל חיפה. המארחים הצליחו בשבת שעברה לצאת מפיגור 2–0 מול עמידר בורכי. האורחים, למרות המיקום הגבוה, אינם משכנעים באחרונה ביכולתם. 1, X.

14. יהוד – בת ים. הסוליסט האחרון בטופס, שייך למשחק האחרון. כמו במשחק הראשון, גם כאן אנו מציעים 1 במשחק בין הקבוצה הטובה מיהוד במגרשה מול הקבוצה העקשנית מבת־ים.



דו קרב בין דוד לוי (הפועל פ"ת), מימין ורונן גבאי (מכבי נתניה) במשחק בשבת (4–2 לנתניה) (צילום: נאור רהב)

ליגה לאומית

(לאחר המחזור הט"ו)

1.	מכבי נתניה	17–30	38
2.	הפועל כפר־סבא	13–18	25
3.	הפועל תל־אביב	11–13	25
4.	בית"ר תל־אביב	13–20	28
5.	שמשון תל־אביב	9–14	28
6.	הפועל באר־שבע	10–12	21
7.	בית"ר ירושלים	25–23	21
8.	מכבי תל־אביב	18–24	20
9.	בני־יהודה ת"א	10–14	20
10.	הפועל פתח־תקוה	21–18	19
11.	צפרירים חולון	12–8	14
12.	מכבי חיפה	18–16	12
13.	מכבי פתח־תקוה	22–11	11
14.	הפועל לוד	34–12	9

ליגה ארצית

(לאחר המחזור הט"ו)

1.	הפועל ירושלים	17–32	35
2.	הפועל חיפה	11–16	28
3.	הפועל טבריה	23–30	27
4.	מכבי יבנה	16–18	25
5.	הפועל רמת־גן	16–17	25
6.	הפועל יהוד	20–23	21
7.	מכבי יפו	9–12	21
8.	הפועל חדרה	20–21	19
9.	מכבי שעריים	20–19	16
10.	הפועל בת־ים	16–12	16
11.	בית"ר נתניה	22–15	16
12.	מכבי עמידר	21–16	14
13.	הפועל רמת־גן	17–12	14
14.	הפועל עכו	23–7	6

שיטות מלאות

סולידי

	2	x	1
1			X
2			X
3		X	
4	X		X
5		X	
6	X	X	
7	X		X
8		X	
9	X	X	
10	X		
11		X	
12			X
13			X
14			X

שלשות 1 כפולים 4 טורים 16

הפתעות

	2	x	1
1	X		
2	X		
3	X		X
4			X
5	X	X	
6			X
7		X	X
8		X	X
9			X
10	X		X
11	X		X
12		X	
13			X
14	X		

שלשות 1 כפולים 6 טורים 64

הגיוני

	2	x	1
1			X
2		X	X
3	X		
4		X	X
5	X		X
6		X	X
7		X	X
8		X	
9			X
10	X	X	
11	X		
12		X	X
13		X	X
14			X

שלשות 1 כפולים 8 טורים 256

לעשירים

	2	x	1
1			X
2	X	X	X
3	X		
4		X	X
5	X	X	X
6	X	X	X
7			X
8		X	X
9			X
10	X		X
11	X		
12			X
13		X	X
14			X

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

	2	x	1
1			X
2		X	X
3	X	X	
4			X
5	X	X	
6	X	X	X
7	X	X	X
8	X	X	X
9			X
10	X	X	X
11	X	X	
12		X	X
13		X	X
14			X

שלשות 4 כפולים 6 טורים מלא 5184 טורים בשיטה המצומצמת 576

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1
3	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X
6	2	X	1	2	X	1	2	X	1
7	X	1	2	1	2	X	2	X	1
8	1	2	X	X	1	2	2	X	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	2	2	2	X	X	X	1	1	1
11	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X	2X
12	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1
13	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1	X1
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1

כרטיסיות הבחירה נמצאות כבר בחלוקה בכל האולמות, יש גם קלפיות. הקהל נקרא להצביע מי הם חביביו למשחק הכוכבים מזרח – מערב, שייערך ב־7 בפברואר בשיקאגו ■ מי הם 48 המועמדים לבחירה? ■ המישאל הגדול מסוגו בספורט

הצגת השנה


OFFICIAL 1988 MILLER LITE
NBA ALL-STAR BALLOT
PUNCH OUT YOUR VOTES

EASTERN CONFERENCE

FORWARDS – PUNCH TWO
Barkley, C. · Bird, L. · Calledge, T. · Cummings, T. · Dantley, A.
Hinson, R. · King, B · McHale, K · Oakley, C. · Person, C.
Pressey, P. · Tisdale, W. · Vincent, J. · Wilkins, D. · Williams, B
Williams, H. · Willis, K. · Woolridge, O. · Williams, J. (Cleve)

GUARDS – PUNCH TWO
Ainge, D. · Cheeks, M · Dumars, J · Fleming, V. · Harper, R
Hopson, D. · Johnson D · Johnson Kev · Johnson V · Jordan M
Malone, J · Moncrief S. · Pierce R · Pippen, S · Rivers, G
Thomas, I. · Wilkins, G. · Wingate, D. · Wittman, R

CENTER – PUNCH ONE
Daugherty, B · Ewing, P · Gminski M.
Laimbeer B · Malone M · McCormick T
Parish, R · Rollins Tree · Sikma, J
Stipanovich, S.

WESTERN CONFERENCE

FORWARDS – PUNCH TWO
Aguirre, M · Bailey T · Berry, W · Cage, M · Chambers, T.
Cooper, M · English A · Gilliam, A · Malone, K · McCray, R
McDaniel, X · Sampson R
Smith L · Thorpe O · Vandeweghe K · Worthy, J

GUARDS – PUNCH TWO
Blackman, R · Davis, W. · Drexler, C · Ellis, D · Floyd, E
Griffith, D · Harper, D · Humphries, J · Johnson Magic · Lever, L
Moore, J · Nixon N · Porter, T · Robertson, A · Scott, B
Smith, K · Stockton, J · Theus, R · Williams, Reg

CENTER – PUNCH ONE
Abdul-Jabbar, K · Benjamin, B · Bowie, S
Carroll, J.B. · Donaldson, J · Eaton, M
Johnson, S. · Lister, A · Olajuwon, A
Thompson, L.

PUNCH OUT ONLY IF YOU WRITE IN VOTE.
POS. PLAYER/EAST POS. PLAYER/WEST

כרטיס הבחירה. יש לחור חמישה שמות בכל אזור

סמל משחק השנה ה־38

אפשר כבר לקבלם בכל 23 האולמות שבהם נערכים עתה משחקי הנ.ב.א. – כרטיסיות הבחירה לקביעת משתתפי משחק השנה בכדורסל, העימות המסורתי בין כוכבי המזרח למערב. הוא יתקיים בפעם ה־38, ביום א' 7 בפברואר 88' בהיכלה של "שיקאגו בולס", קבוצתו של מייקל ("מכונת יריה") ג'ורדן.

אשתקד השתתפו בבחירת הכוכבים 3.2 מיליון חובבי כדורסל, שיא בתולדות המפעל השנתי עתיר היוקרה הזה. יותר מ־1.4 מיליון בחרו בכוכבה של שיקאגו, ג'ורדן וזה נענה להם והציג במשחק שנערך בסיאטל את מיטב להטוטיו האויריים. הוא שמר לעצמו כמה חידושים להצגה הביתית שיערוך בעוד כחודשיים.

הקהל קובע

כמקובל, מוזמן הקהל לבחור את אהוביו, בעיקר משום שמדובר בהצגה ובנ.ב.א. מאמינים שהיא חייבת להיות טובה ולפיכך הקהל הוא הקובע את מי ברצונו לראות בשואו הזה. הבחירה ההמונית נחשבת בארה"ב לאחת הפופולאריות ביותר.

צוות מומחים קבע 48 מועמדים, 24 מכל חוף ושמם מודפס בכרטיס הבחירה, על פי תפקידיהם. משתתפי המישאל נקראים לחרר בכרטיס את בחירתם, חור ליד כל שם: שני שחקני פנים (פורוואדר), שני שחקני חוץ (גארדים) ושחקן ציר (סנטר) בכל נבחרת אזורית. 48 המועמדים נבחרו בידי המומחים בסיוע מחשב, שסרק נתונים של כל שחקני הליגה העונה. צוות מיוחד הכולל השנה את העתונאים ביל ברנארד מסוכנות א.פ., דייויד דופרה מהעתון "יו.אס.איי. טודיי", יאן האבארד מ"דאלאס ניוז", רוי ג'ונסון מה"ניו־יורק טיימס", ג'ק מקאלום מה"ספורטס אילוסטרייטד" ובוב ראיין מה"בוסטון גלוב", יחד עם ריק בארי, לשעבר כוכב הנ.ב.א. וכיום פרשן של רשת טלויזיה בכבלים ובילי קאנינגהאם, כוכב ה־76' ואחר כך מאמנה המצליח, כיום פרשן של רשת הטלויזיה סי.בי.אס. – ישלימו את הבחירה ההמונית בקביעת ההרכבים.

עד 16 בינואר ייאספו כל כרטיסי הבחירה, בקלפיות מיוחדות שמוצבות מעתה באולמות המשחקים. צוות מאמנים שייקבע לאחר מכן יתרום את הצד המקצועי שישלים את הבחירה הזו כדי שתהיה באמת הטובה ביותר.

בכרטיס השנה מיוצגת שיקאגו עם שלושה שחקנים – ג'ורדן, הרוקי המלהיב סקוטי פיפן והפורוואדר צ'ארלס אוקלי.

מועמדי המזרח

רשימת הפורוואדים של המזרח כוללת את צ'ארלס ברקליי מפילדלפיה, לארי בירד מבוסטון, טרי קאטלדג' מהבולטס, טרי קאמינגס ממילווקי, אדריאן דאנטלי מדטרויט, רוי הינסון מפילדלפיה (לא ברור עתה אם יוכל לשחק. פצוע), ברני קינג מהבולטס, קוין מקהייל מבוסטון (בהנחה כי יבריא בליל עד למשחק היוקרתי), צ'ארלס אוקלי משיקאגו, צ'אק פירסון מאינדיאנה, פול פרסי ממילוואקי, ויימן טיסדייל מאינדיאנה, ג'יי ווינסנט (אשתקד בבולטס ולכן מופיע בכרטיס הבחירה כשחקן המזרח, למרות שעתה הוא בדנוור), דומיניק ווילקינס מאטלנטה, באק וויליאמס מהנאטס, הרב וויליאמס מאינדיאנה, קוין וויליס מאטלנטה, אורלנדו וולדרידג' מהנאטס (פצוע, לא ישחק עד ינואר. לא ברור מה מצבו לגבי משחק השנה) וג'ון וויליאמס מקליוולנד.

הגארדים הם: דני איינג' מבוסטון, מוריס צ'יקס מפילדלפיה, ג'ו דומארס מדטרויט, וורן פלמינג מאינדיאנה, רון הארפר מקליוולנד, דניס הופסון מהנאטס, דניס ג'ונסון מבוסטון, קוין ג'ונסון מקליוולנד, ויני ג'ונסון מדטרויט, מייקל ג'ורדן משיקאגו, ג'ף מאלון מהבולטס, סידני מונקריף וריקי פירס ממילוואקי, סקוטי פיפן משיקאגו, גלן ריוורס מאטלנטה, אייזאה תומאס מדטרויט, ג'ראלד ווילקנס מהניקס, דייויד ווינגייט מפילדלפיה ורנדי וויטמן מאטלנטה.

הסנטרים הם: בראד דוארטי מקליוולנד, פטריק יואינג מהניקס, מייק גמינסקי מהנאטס, ביל ליימביר מדטרויט, מוזס מאלון מהבולטס, טים מקורמיק מפילדלפיה, רוברט פריש מבוסטון, טרי רולינס מאטלנטה, ג'ק סיקמה ממילוואקי וסטיב סטיפאנוביץ' מאינדיאנה.

מועמדי המערב

מועמדי המערב הם - פורוואדים: מארק אגוייר מדאלאס, טרל ביילי מיוטה, וואלטר ברי מסאן אנטוניו, מייקל קייג' מהקליפרס, תום צ'יימברס מסיאטל, מייקל קופר מהלייקרס, אלכס אינגליש מדנוור, ארמון גיליאם מפניקס, קרל מאלון מיוטה, רודני מקריי מיוסטון, סאויאר מקדניאל מסיאטל, לארי נאנס מפניקס, קלוין נאט מדנוור, סם פרקינס מדאלאס, רלף סמפסון מיוסטון, לארי סמית מגולדן סטייט, אוטיס תורפ מהקינגס, קיקי וואנדרוויי מפורטלנד וג'יימס וורתי מהלייקרס.

הגארדים, הם: רולנדו בלקמן מדאלאס, וואלטר דייויס מפניקס, קלייד דרקסלר מפורטלנד, דייל אליס מסיאטל, אריק סליפי פלויד מגולדן סטייט, דרל גריפית מיוטה, דרק הארפר מדאלאס, ג'יי האמפריס מפניקס, מג'יק ג'ונסון מהלייקרס, לאפאייט ליוור מדנוור, ג'וני מור מסאן אנטוניו, נורם ניקסון מהקליפרס, טרי פורטר מפורטלנד, אלוין רוברטסון מסאן אנטוניו, ביירון סקוט מהלייקרס, קני סמית מהקינגס, ג'ון סטוקטון מיוטה, רג'י תאיוס מהקינגס, רג'י וויליאמס מהקליפרס.

הסנטרים: קארים עבדול ג'אבאר מהלייקרס, בנויט בנג'מין מהקליפרס, סם בווי מפורטלנד, ג'ו ברי קארול מגולדן סטייט, ג'יימס דונאלדסון מדאלאס, מארק איטון מיוטה, סטיב ג'ונסון מפורטלנד, אלטון ליסטר מסיאטל, אקים אולג'וואן מיוסטון ולאסל תומפסון מהקינגס. ■

גם ילדות ראשל"צ במועדון ה־100

הפגרה בין שני סיבובי הליגה – עד מחצית פברואר ■ רוב הקבוצות משתתפות באליפויות הפועל ומכבי

צבי גלפרין

ליגת הילדים יצאה לפגרה שתימשך עד השבוע השני של פברואר. אלא שהקבוצות, ברובן, לא ישבתו. אלו של הפועל ומכבי ישתתפו בשבתות הבאות באליפויות של המרכזים.

לפני חנוכה הספיקה קבוצת סלע ראשל"צ להיות קבוצת הבנות הראשונה שהצטרפה למועדון ה־100, כשניצחה את הפועל ירושלים 100–17. שיא מסוג אחר השיגה קבוצת הילדות של חרות, שלא קלעה אף לא נקודה אחת במשחקה עם אליצור בני ברק (0–46).

ועדת המשמעת של איגוד הכדורסל העניבה באחרונה כמה קבוצות: מכבי מטולה, שהודתה בשיתוף שחקן שלא כחוק, נקנסה ב־150 ש"ח ונצחונה באותו משחק בוטל ונקבע כהפסד טכני; חיים תור, מאמן ילדי הפועל רעננה הורחק לשבוע על העלבת שופט; מכבי מזרח רעננה נקנסה ב־200 ש"ח על שיתוף שחקנים שלא כחוק נגד שקד רעננה וגם נפסק לה הפסד טכני; מכבי קובה נתניה נקנסה על ארגון תה עבירה ב־300 ש"ח. קנס 250 ש"ח והפסד טכני, הוטל על אליצור ר"ג ילדות, כיוון שהופיעה למשחק נגד בני יהודה בלי כרטיסי שחקן.

התוצאות שקיבלנו מאיגוד הכדורסל:

● גליל עליון: ג. עינות ירדן – דפנה 35-47, דפנה – יראון 44-72, סאסא – יראון 38-40, נאות מרדכי – רמות נפתלי 39-68, שדה נחמיה – מכבי מטולה 28-44.

● צפון: מחניים – הפועל צפת 37-65, מרום הגליל – הפועל צפת 20-63, קצרין – צפת 26-52.

● עמק הירדן: גוש חיספין – בני יהודה 16-58, אשדות יעקב – דגניה 35-37.

● בית שאן: בית השיטה – עין חרוד 31-47, ניר דוד – בקעת בית שאן 30-45, קישון יזרעאל – בקעת בית שאן 32-39, קיבוץ יזרעאל – מעלה אפרים 45-66.

● עמקים: קישון – נהלל 31-59, עוגר עפולה – נהלל 0-2 (טכני), נצרת עלית – עוגר עפולה 37-56.

● חיפה: יוסף חיפה – קרית ים 52-72, יוסף חיפה – חיפה הר הכרמל 26-43.

● חדרה: מכבי חדרה – בנימינה 4-46, מכבי חדרה – גבעת אולגה 41-50.

● שומרון: גבעת חיים מאוחד – בקן 22-46.

● נתניה: תפוז אבן יהודה – חרות 34-43, קובה נתניה – כפר חיים 47-28, מכבי נתנית – הפועל נתניה 28-21, תפוז אבן יהודה – שפיים 47-48.

● שרון: סביון כפ"ס – א.ס. רמת השרון 34-66, רמת השרון – מכבי כפ"ס 37-49, הפועל כפ"ס – מכבי כפ"ס 27-46.

● פ"ת: צעירי רמת השרון – בני הרצליה 41-53, צעירי רמת השרון – הפועל פ"ת 31-64, הדס גבעתיים – הפועל הרצליה 50-52, הפועל הרצליה – מוריעים 28-77, אליאנס ת"א – הפועל פ"ת 31-48, אליאנס ת"א – כלנית הוד השרון 11-42.

● דן: מכבי בת"ים – בני ברק 31-28, בני הרצליה – משה"ב ר"ג 0-2 (טכני), משה"ב ר"ג – צפון ת"א 44-40, תפוח קרית אונו – בני הרצליה 40-54, בית"ר ר"ג – רמת ישראל 42-60, בית"ר ר"ג – סער ר"ג 33-49.

● ת"א א': ברוש חולון – דני רמה"ש 41-54, ברוש גבעתיים – אליצור בת ים 26-63, צבר ראשל"צ – אליצור בת ים 34-78, ברוש גבעתיים – בני יהודה 40-61, צבר ראשל"צ – הוד השרון 52-46.

● ת"א ב': ארז רמה"ש – הדס חולון 28-48, ארז רמה"ש – ערן פ"ת 32-63, הפועל ת"א – שמואל קרית אונו 32-49.

● שפלה: אורט חולון – תל־כביר 38-60, מכבי יפו – לב ת"א 3-55, נפשונית – מכבי יפו 41-44, אורן חולון – בני ברית יפו 22-55.

● מרכז: נוה מונסון – הפועל יהוד 26-62, אליצור ראשל"צ – בני יהודה 31-33, הרצל יהוד – מכבי בת ים צפון 8-97, מרכז ת"א – לוד 27-49.

● שורק: אריה נס ציונה – גבעת ברנר 34-44, נס ציונה – נען 26-64, נצר סירני – רמת אליהו 25-64, רמת אליהו – כפר גבירול 25-47.

● ירושלים: מכבי י"ם – אסא י"ם 29-82, מכבי י"ם – בית"ר י"ם 40-50, רימון – בית"ר 19-44.

● דרום א': א.ס.אשקלון – גדרות 22-83.

● דרום ב': צפון אשכול – זית שער הנגב 29-49, גת – באר"י 37-46, עירוני קרית גת – באר"י 29-69.

● נגב: בניש חצרים – רימונה 33-42, עומר עומרים – רימונה 63-44, הפועל ב"ש – אשכול 34-41, חבל אילות – ערד 30-44, רביבים – עומר 45-60, מכבי ב"ש – רמת הנגב 44-29.

ילדות

● צפון: מכבי מטולה – כפר סולד 17-20, מטולה – חוקוק 23-34, דפנה – נאות מרדכי 24-44, ראש פינה – חוקק 13-35.

● עמקים: עפולה – ב. בית שאן 13-77, עפולה – ג. תחתון 10-69, עין חרוד איחוד – ע. הירדן 16-45, ניר דוד – ש.אליהו 12-31, ניר דוד – גליל תחתון 19-33, בית אלפא – שדה אליהו 9-60, בית אלפא – ע.הירדן 14-41, עין חרוד איחוד – ב. בית שאן 19-53.

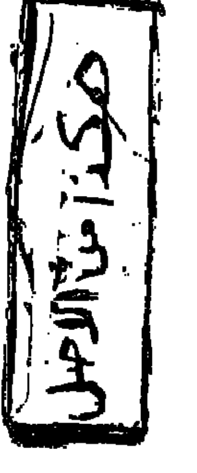
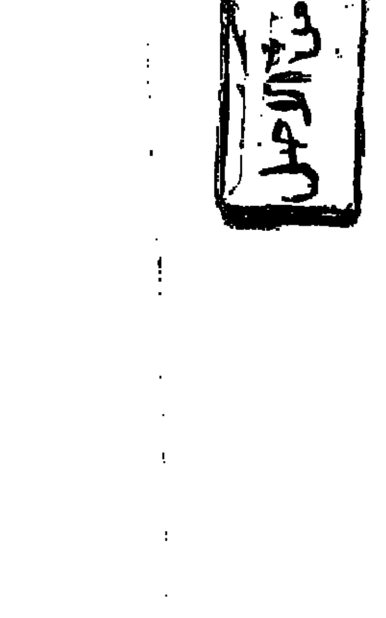
● חיפה: ג. חיים – שדות ים 46-42, בית יצחק – קישון 27-39, מחוז חיפה – בית יצחק 32-59, ג. חיים – בית יצחק 38-47.

● מרכז: הפועל ת"א – בני הרצליה 13-35, אליצור בני ברק – חרות 0-46, בני הרצליה – יחריו רעננה 38-41, מרכז רעננה – חרות 24-48, הפועל ת"א – מכבי רעננה 22-47, בני הרצליה – רמת חן 15-24, הפועל ת"א – רמת חן 17-39, בני ברק – הוד השרון 14-84, כפר הס – לכ"ן 16-29, כפר הס – בני הרצליה 8-36, הפועל ת"א יחריו 12-42, בני ברק – יחריו 18-51, כפר הס – אליצור ר"ג 14-45, לכ"ן – יחריו 14-46, רמת חן – מכבי רעננה 16-23, בני יהודה – רמת חן 8-48, הוד השרון – חרות 11-34, כפר הס – בני הרצליה 8-36, אליצור ב"ב – אליצור ר"ג 12-37.

● דרום: סלע – בני יהודה 25-51, יהוד – סביון 7-22, ק.אונו – הפועל י"ם 22-47, בני יהודה – אליצור ראשל"צ 22-65, סלע ראשל"צ – אליצור ראשל"צ 48-91, אליצור חולון – יהוד 15-42.



מכבי מרכז רעננה (מחוז ת"א ב'): עומדים, משמאל: איל בורשטיין, ניר אושרוביץ, ליאור בן דוד, עמית גרונר, מיכה נוה, אסף קרני. מאמן: יצחק מרקוביץ. כורעים, מימין: אליהו אלדי, ליאור דוידוב, שי הכרמלי, חן בן אליהו, אסף לייבוביץ, גיא מזרחי.



ג'ון קלארק, 20, אנגלי, 33 בעולם בסקווש, הגיע לישראל בגלל אהבה, רוצה לקדם כאן את הענף, רואה בזה אתגר – נתקל בבעיות ולכן מאוכזב ■ יו"ר ההתאחדות: "אין לנו תקציב. הוא דרש שכר גבוה מדי"

קלארק פדוים: "יש כאן פוטנציאל אדיר. למועדון בהרצליה מגיעים אחרי הצהריים 70 ילד וזה ממש נהדר"

לא מנוצל

אייל יצחקי

היא יהודיה מארגנטינה בת 25, שעלתה לישראל ב-1972. באה מציונות. הוא בן 20, אנגלי, שהגיע אלינו מעירו של בראיין רובסון. בא מאהבה. היא, מירי בורין הביאה לארץ את אחד מטובי שחקני הסקווש מאנגליה – ג'ון קלארק, מקצוען.

ג'ון קלארק, שיחק במדי "הווילג'" ממנצ'סטר ועל החלפת מדים הוא לא חלם אף פעם, בטח לא באלו של מועדון הסקווש בהרצליה.

בפברואר השנה ביקר פה באליפות הפתוחה ונוצח ברבע הגמר. קיבל ממארטי איינהורן, מהמועדון ברעננה, הזמנה לחזור ולאמן את השחקנים הישראלים הבכירים. במאי חזר – ואז פגש את מירי בורין. טס לאנגליה לסידורים ושב אלינו ביולי מתוך כוונה לשהות כאן לפחות שנה ולעסוק באימון סקווש.

התכנית המקורית הבטיחה לו הכנסה מכובדת מאימון והדרכה במועדונים בהרצליה וברעננה. במציאות – זה שונה. רק לפני חודשיים גאל אותו בוב קנייר, מנהל המועדון בהרצליה, מהתבטלות – כשהחתימו על חוזה אימון במועדון. ברעננה העסק לא יצא לפועל.

"עסק עם חובבים"

קלארק המאוכזב: "אני מרגיש לא מנוצל מספיק. יכול לתרום הרבה לסקוואשים הישראליים, אבל ההתאחדות לא רוצה להעסיק אותי. מה שקורה זה שהשחקנים באים אלי באופן פרטי. נכון שבאתי רק בגלל החברה שלי, אבל זה הפך לאתגר בשבילי לקדם את הסקווש כאן. התאכזבתי. המדינה נחמדה, אני נהנה ממזג האוויר, הנהגים בפרט והאנשים בכלל – עצבניים קצת, אבל בסך הכל נחמד פה. חבל רק שבסקווש אני מרגיש שיש לי עסק עם חובבים. חבל, כי יש פוטנציאל לסקווש בישראל. באים אחה"צ למועדון בהרצליה 70 ילדים וזה מדהים, ממש נהדר".

באנגליה היה רגיל לסגנון חיים אחר: משכורת של 2500 דולאר, מימון מגורים מהמועדון ומכונית תמורת פירסום מוצרים. אבל מה שקלארק לא הבין בהתחלה ומתחיל להבין עכשיו, הוא, שההבדל בין הסקווש בישראל ובאנגליה הוא עצום. אנגליה היא מעצמה בקנה מידה עולמי, עם מסורת־סקווש בת 100 שנה; בישראל הסקווש עדיין בחיתולים.

יו"ר ההתאחדות הישראלית, אברהם אלבו: "אין לנו תקציב. לא מקבלים כסף משום מקור וחיים מהיד לפה. אנחנו משתדלים לגייס תרומות. בפברואר נארח את אליפות ישראל הפתוחה ואנחנו מארחים באותו חודש את אליפות אירופה לנוער. אני עוד לא יודע מאיפה נביא את הכסף, אחרי שצמצמנו את ההוצאות למינימום. לגבי הסיפור של קלארק: הוא דרש בהתחלה משכורת גבוהה ואין לי מאיפה לשלם לו את זה. אני בטוח שגם ברעננה ישמחו להעסיק אותו, לפי התנאים שהוא 'סגר' בהרצליה. לגבי הנבחרת: במשכורת כמו שהוא רצה, אני יכול להביא טובים ממנו".

אבל קלארק כאן, ובינתיים העתיד שלו לא כל־כך ברור. ישאר כאן, כנראה, עד פברואר – אח"כ אלוהים גדול.

השיא – בגיל 24

כשסיפר להוריו שבכוונתו לשהות בישראל תקופה ארוכה, אמרו לו שהוא משוגע. מתגעגע לאנגליה ולמנצ'סטר. מבחינה אישית, כיוון שלא שיחק נגד מתחרים רציניים בתקופה האחרונה, הלך קצת אחורה: "אני לא רואג, משום שאזדקק למעשה למעט מאוד זמן כדי לחזור לכושר טוב. חוץ מזה – בסקווש השיא הוא בדרך כלל בגיל 24 ואני בסך הכל בן 20".

גר בכפר־סבא, מבלה את רוב זמנו במועדון בהרצליה. "במועדון – טוב לי. המנהל בוב קנייר עוזר לי, אבל אני רוצה לתרום יותר וגם להרוויח יותר".

הדירוג הגבוה ביותר שלו היה 33 בעולם – והנצחון הגדול ביותר היה על המדורג 6 בעולם, ג'ף וויליאמס.

לסקווש הישראלי יש בהחלט ממה ליהנות – ובינתיים עושים את זה רק בהרצליה.

משפט סיום של קלארק: "אני מקווה שיהיה יותר טוב – גם לי וגם לסקווש בישראל". ■

יש פוטנציאל יש כשרון

הסקווש העולמי עבר באחרונה כמה שינויים. צ'הנגה חאן הפקיסטאני, שלא הפסיד שנים רבות אף משחק – נוצח באחרונה בכמה התמורדויות ואיבד את מקומו כמספר 1 בעולם ל... פקיסטאני אחר, ג'אנק שיר.

בארץ פגש קלארק את שני הבולטים בסקווש הישראלי – טל בן־שחר וג'וני קיי.

קלארק: "לטל בן־שחר יש פוטנציאל. הזינוק שלו לצמרת, היה מהיר. אני מקווה שיידע להתמודד עם הנפילות, כשיבואו. אם יתקדם נכון – הוא יכול להגיע אל בין 30 הראשונים בעולם. אני מקווה שטל ישיג כמה הישגים בינלאומיים וכך יביא את הפריצה הגדולה קדימה, שהסקווש הישראלי זקוק לה. ג'וני קיי גם הוא שחקן מוכשר מאוד".

קלארק ונערתו הישראלית. ההורים במנצ'סטר אמרו שכנראה השתגע... (צילומים: גרי אברמוביץ')